

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Prop. 72 LS

(2021–2022)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i forurensningsloven
(betingelsene for avfallsfasens opphør)
og samtykke til godkjenning av
EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021
av 29. oktober 2021 om innlemmelse
i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851
om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	5	Økonomiske og administrative konsekvenser	10
2	Bakgrunnen for lovforslaget	5	6	Merknader til lovforslaget	11
3	Beslutningen i EØS-komiteen	6	A Forslag til lov om endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør)		
3.1	Rettsakter i beslutningen til EØS-komiteen	6	12		
3.2	Nærmere om beslutningen i EØS-komiteen	6	B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.		
4	Gjennomføring av direktivet – betingelsene for avfallsfasens opphør	7	13		
4.1	Gjeldende rett	7	Vedlegg		
4.2	Revisjonen av rammedirektivet om avfall	7	1	EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)	14
4.3	Høringen	8	2	Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/851 av 30. mai 2018 om endring av direktiv 2008/98/EF om avfall	15
4.3.1	Høringsforslaget	8			
4.3.2	Gjennomføringen av høringen.....	8			
4.4	Departementets vurderinger og forslag	9			

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Prop. 72 LS

(2021–2022)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

*Tilråding fra Klima- og miljødepartementet 1. april 2022,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Klima- og miljødepartementet foreslår i denne proposisjonen en endring i forurensningsloven. Endringen gjelder betingelsene for avfallsfasens opphør i § 27 tredje ledd. Hensikten er å få bestemmelsen i samsvar med Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF (rammedirektivet om avfall), som endret ved direktiv (EU) 2018/851. Forslaget til endring av forurensningsloven vil bringe bestemmelsen om avfallsfasens opphør i samsvar med endringen av bestemmelsen om dette i rammedirektivet om avfall.

EØS-komiteen vedtok 29. oktober 2021 ved beslutning nr. 318/2021 å endre EØS-avtalens vedlegg XX (miljø), slik at direktiv (EU) 2018/851 30. mai 2018, som gjør endringer i rammedirektivet om avfall, og kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 4. juni 2019, som fastsetter regler for beregning, verifisering og rappor-

tering av avfall i tråd med direktiv 2008/98/EF og opphevelse av kommisjonens gjennomføringsbeslutning C 2012 2384, innlemmes i EØS-avtalen.

Gjennomføringen av direktiv (EU) 2018/851 i norsk rett forutsetter lovendring. Det ble fra norsk side tatt forbehold om samtykke fra Stortinget til godkjenning av EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

Kun rettsakten som krever Stortingets samtykke, direktiv (EU) 2018/851, behandles i proposisjonen. EØS-komiteens beslutning og direktiv (EU) 2018/851, følger vedlagt i uoffisiell norsk oversettelse.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

EUs lovgivning om avfall og avfallshåndtering består av flere ulike direktiver, forordninger og vedtak som er innlemmet i EØS-avtalen. En

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

sentral rettsakt på området er rammedirektivet om avfall (direktiv 2008/98/EF). Direktivet definerer viktige begreper, fastsetter overordnede prinsipper og mål, og oppstiller grunnleggende krav til håndtering av avfall. Direktiv (EU) 2018/851 endrer rammedirektivet om avfall.

Endringene omfatter økte mål for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av husholdningsavfall og lignende avfall fra næringslivet. Endringene omfatter også en presisering av hvordan materialgjenvinning skal beregnes og nye minimumskrav til produsentansvarsordninger, det vil si ordninger som skal sikre at produsenter tar ansvar for produktene når de har blitt avfall. EU-kommisjonen vil videre følge opp medlemsstatenes måloppnåelse, blant annet gjennom et system for tidlig varsling som skal sikre at land som har utfordringer identifiseres tidlig og følges opp av EU-kommisjonen slik at de gjøres i stand til å nå målene.

Et viktig formål med rammedirektivet om avfall er å beskytte miljøet og menneskers helse ved å forebygge og redusere avfallsproblemer, noe som er nødvendig for overgangen til en sirkulær økonomi. For å støtte opp om dette formålet, ble det blant annet vedtatt endringer i bestemmelsen om avfallsfasens opphør i rammedirektivet artikkel 6. Reglene for avfallsfasens opphør er viktige for å skape forutsigbarhet om når avfall som har gjennomgått gjenvinning ikke lenger er avfall. Med gjenvinning menes ethvert tiltak der hovedresultatet er at avfall kommer til nytte ved å erstatte materialer som ellers ville blitt brukt, eller at avfall har blitt forberedt til dette, jf. forurensningsloven § 27a fjerde ledd. Disse endringene medfører behov for endringer i definisjonen av avfall i forurensningslovens § 27 tredje ledd. I tillegg gir artikkel 6 adgang for myndighetene til å treffe vedtak om avfallsfasens opphør i enkeltsaker. Det er derfor behov for en ny hjemmel som gir forurensningsmyndigheten adgang til å avgjøre gjennom enkeltvedtak om betingelsene for avfallsfasens opphør er oppfylt i det enkelte tilfellet.

Endringene er en del av oppfølgingen av EUs handlingsplan for sirkulær økonomi fra 2015. Endringsdirektivet hadde gjennomføringsfrist i EU 5. juli 2020. Gjennomføring av bestemmelsene i direktiv (EU) 2018/851 som endrer artikkel 6 i rammedirektivet om avfall, gjør det nødvendig med lovvedtak. Det er i tillegg behov for enkelte forskriftsendringer som følge av direktivets krav. Disse vil bli fulgt opp i egne prosesser.

Rammedirektivet om avfall fastsetter bindende mål for andelen husholdningsavfall og lignende avfall fra næringslivet som skal gå til forberedelse

til ombruk og materialgjenvinning for 2020, 2025, 2030 og 2035. For å sikre enhetlig rapportering og tilstrekkelig tallgrunnlag for videre arbeid, fastsetter kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 om rapportering av husholdningsavfall og lignende næringsavfall og spillolje egne regler for beregning og rapportering av mengden.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 krever ingen lovendring.

3 Beslutningen i EØS-komiteen

3.1 Rettsakter i beslutningen til EØS-komiteen

EØS-komitebeslutningen fastslår at de to rettsaktene, direktiv (EU) 2018/851, som gjør endringer i rammedirektivet om avfall, og kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004, som fastsetter regler for beregning, verifisering og rapportering av avfall i tråd med direktiv 2008/98/EF og opphevelse av kommisjonens gjennomføringsbeslutning C 2012 2384, skal innlemmes i EØS-avtalen.

3.2 Nærmere om beslutningen i EØS-komiteen

EØS-komitebeslutning 318/2021 29. oktober 2021 inneholder en fortale og fire artikler. I fortalen vises det til EØS-avtalen og særlig artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til EØS-avtalen ved beslutning i EØS-komiteen.

Artikkel 1 nr. 1 angir at vedlegg XX til EØS-avtalen skal endres som følger av direktiv (EU) 2018/851 og samtidig at bestemmelsene i direktivet i forbindelse med avtalen skal leses med følgende tilpasninger for Liechtenstein: Artikkel 9 nr. 4, 5, 7 og 8 og artikkel 37 nr. 3 får ikke anvendelse for Liechtenstein.

Artikkel 1 nr. 2 angir at gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 skal settes inn etter punkt 32 ffe og samtidig at bestemmelsene i direktivet i forbindelse med avtalen skal leses med følgende tilpasninger for Liechtenstein: I forbindelse med artikkel 3 og vedlegg I skal Liechtenstein bruke en tilsvarende metode for å bestemme vekten av gjenvunnet kommunalt avfall.

Artikkel 2 fastsetter at teksten til direktiv (EU) 2018/851 og gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 på islandsk og norsk, som skal kunnngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 regulerer når beslutningen trer i kraft.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

4 Gjennomføring av direktivet – betingelsene for avfallsfasens opphør

4.1 Gjeldende rett

Avfallsdefinisjonen i forurensningsloven § 27 er harmonisert med rammedirektivet om avfall. Formålet med rammedirektivet er å beskytte miljøet og menneskers helse. Rammedirektivets definisjon av avfall må tillegges vekt ved tolkning av avfallsdefinisjonen i forurensningsloven, og dommer fra EU-domstolen er relevante ved tolkning av begrepet «avfall».

Forurensningsloven § 27 tredje ledd angir betingelser for avfallsfasens opphør, dvs. hva som må til for at løseobjekter og stoffer som har blitt avfall, kan opphøre å være avfall. Her oppgis en rekke minimumsbetingelser i nr. 1 til 5, som alle må være oppfylt for at avfallet kan anses å ha opphørt å være avfall.

Kravene er at avfallet (løseobjekter eller stoffer)

1. har gjennomgått gjenvinning
2. er alminnelig brukt til bestemte formål
3. kan omsettes i et marked eller er gjenstand for etterspørsel
4. innfrir de tekniske kravene som følger av de aktuelle bruksområdene og eventuelle produktkrav og -standarder, og
5. ikke medfører nevneverdig høyere risiko for helseskade eller miljøforstyrrelse enn tilsvarende gjenstander og stoffer som ellers kunne blitt brukt.

Kravene i nr. 2 og 3 om at stoffene eller gjenstandene skal være alminnelig brukt til bestemte formål, og at det enten finnes et marked for eller en etterspørsel etter dem, må ses i sammenheng. Med «produktkrav» i nr. 4 er det ment å vise til aktuelle krav i gjeldende lovgivning.

Oppfyllelse av samtlige betingelser er imidlertid ikke nok, det må samtidig gjøres en konkret helhetsvurdering av om statusen er endret, jf. ordlyden «kan» i § 27 tredje ledd første setning. Bestemmelsen angir derfor minimumsbetingelser. Bakgrunnen for at bestemmelsen ble utformet som en liste over minimumsbetingelser for at avfall

kan anses opphørt å være avfall, var at rammedirektivets artikkel 6 (1) først og fremst ble utformet for å danne grunnlaget for utviklingen av mer detaljerte kriterier for avfallsfasens opphør for bestemte avfallstyper. Det var altså kun for bestemte avfallstyper at EU skulle utvikle uttømmende kriterier for avfallsfasens opphør. For avfallstyper som ikke omfattes av slike detaljerte og uttømmende kriterier, ville det fortsatt måtte gjøres en helhetsvurdering der det tas hensyn til alle relevante omstendigheter – inkludert betingelsene for avfallsfasens opphør og rettspraksis – for å avgjøre om avfallet i et konkret tilfelle har opphørt å være avfall eller ikke.

Forurensningsloven § 27 tredje ledd ble endret i 2016 og svarer innholdsmessig til bestemmelsen om avfallsfasens opphør i direktiv 2008/98/EF slik det lød i 2016.

4.2 Revisjonen av rammedirektivet om avfall

Gjennom direktiv (EU) 2018/851 endres artikkel 6 om avfallsfasens opphør i rammedirektivet om avfall. Formålet bak endringene i artikkel 6 (1) er å gi operatører på markedet for sekundære råvarer økt sikkerhet med hensyn til stoffers eller gjenstanders status som avfall eller ikke avfall, og å fremme like konkurransevilkår, jf. endringsdirektivets fortale avsnitt 17.

For å oppnå formålet, er det viktig at land treffer passende tiltak for å sikre at avfall, som har gjennomgått gjenvinning, anses for å ha opphørt å være avfall hvis alle betingelsene listet opp i bestemmelsen er oppfylt. Sistnevnte fremgår også direkte av ordlyden i artikkel 6 (1) som en forpliktelse for medlemsstatene.

Endringene i den innledende teksten i artikkel 6 (1) innebærer en ny tilnærming i EU til betingelsene for avfallsfasens opphør. Der betingelsene tidligere først og fremst skulle danne utgangspunkt for mer presise kriterier for avfallsfasens opphør for bestemte avfallstyper, gjelder de nå generelt for alt avfall.

Videre innebærer endringene at bestemmelsen ikke lenger kun er å anse som en liste over minimumsbetingelser for avfallsfasens opphør, men at den nå uttømmende angir hvilke betingelser som må være oppfylt for at stoffer eller gjenstander som har vært avfall, skal anses å ha opphørt å være det. Dersom alle betingelsene for avfallsfasens opphør i artikkel 6 (1) er oppfylt, skal avfall anses å ha opphørt å være avfall. Dersom det skal utvikles mer detaljerte kriterier for avfallsfasens opphør for bestemte avfallstyper i

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

EU eller i enkeltland i EØS-området, må dette skje på grunnlag av disse betingelsene.

I tillegg til endringene i den innledende teksten i artikkel 6 (1), gjør direktiv (EU) 2018/851 om endringer av rammedirektivet om avfall også endringer i artikkel 6 (1) bokstav a. Betingelsen for avfallsfasens opphør i bokstav (a) endres fra «stoffet eller gjenstanden er alminnelig brukt til bestemte formål» til «stoffet eller gjenstanden skal brukes til bestemte formål».

I artikkel 6 (4) åpner det endrede rammedirektivet om avfall for at medlemsstatene i enkelt-saker kan bestemme om noe er avfall eller ikke, basert på betingelsene for avfallsfasens opphør.

4.3 Høringen

4.3.1 Høringsforslaget

Både forurensningsloven kapittel 5 om avfall og avfallsforskriften innebærer omfattende plikter knyttet til å ha og håndtere avfall. Norge er gjennom tilslutning til rammedirektivet om avfall (direktiv 2008/98/EF) forpliktet til å være i overensstemmelse med EUs avfallsregelverk, som avfallsdefinisjonen og betingelsene for avfallsfasens opphør. Som følge av endringene i bestemmelsen om avfallsfasens opphør i rammedirektivet om avfall artikkel 6, er det derfor behov for å endre forurensningsloven § 27 om avfallsdefinisjonen for å bringe bestemmelsen i samsvar med EUs avfallsregelverk.

Endringen i artikkel 6 (1) første ledd innebærer at betingelsene nå gjelder generelt for alt avfall, mens de tidligere først og fremst skulle danne utgangspunkt for mer presise kriterier for avfallsfasens opphør for bestemte avfallstyper. I henhold til rammedirektivet slik det lød før endringen, ville det for avfallstyper som ikke omfattes av slike detaljerte og uttømmende kriterier, fortsatt måtte gjøres en helhetsvurdering der det tas hensyn til alle relevante omstendigheter – inkludert betingelsene for avfallsfasens opphør og rettspraksis – for å avgjøre om avfallet i et konkret tilfelle har opphørt å være avfall eller ikke.

Siden den innledende teksten i forurensningsloven § 27 tredje ledd allerede er utformet slik at den gjelder avfall generelt, og ikke bestemte avfallstyper, innebærer ikke dette behov for endringer i forurensningsloven utover de endringene som beskrives under. Endringene i direktivet medfører imidlertid et behov for å stadfeste at dersom betingelsene er oppfylt, skal avfallet «regnes for å ha opphørt å være avfall». Loven kan derfor ikke lenger legges opp til en

konkret helhetsvurdering jf. ordet «kan». Etter forslaget i høringsnotatet ble loven foreslått endret i tråd med dette.

Endringen i rammedirektivets artikkel 6 (1) bokstav a, som innebærer at betingelsen «stoffet eller gjenstanden er alminnelig brukt til bestemte formål» endres til «stoffet eller gjenstanden skal brukes til bestemte formål», medfører behov for tilsvarende endring i forurensningsloven § 27 tredje ledd nr. 2. Den foreslåtte endringen i § 27 tredje ledd nr. 2 vil innebære en lemping av betingelsen slik den har vært formulert. En slik lemping vil innebære at det ikke lenger er nødvendig å dokumentere hva som er alminnelig bruk, men det er tilstrekkelig å vise til tiltenkt bruk i hvert enkelt tilfelle. Betingelsen må likevel fortsatt ses i sammenheng med nr. 3 om at det enten finnes et marked for eller en etterspørsel etter stoffet eller gjenstanden.

På bakgrunn av endringen i artikkel 6 (4) ble det i høringsnotatet også foreslått å tilføye et nytt punktum i forurensningsloven § 27 tredje ledd som gir forurensningsmyndigheten hjemmel til å avgjøre ved enkeltvedtak om betingelsene for avfallsfasens opphør er oppfylt i enkeltsaker. Forurensningsloven § 27 fjerde ledd gir forurensningsmyndigheten hjemmel til å gi forskrifter som presiserer hva som skal regnes som avfall. Loven inneholder derimot ingen hjemmel som gir forurensningsmyndigheten anledning til å bestemme om noe er avfall eller ikke i enkeltsaker.

Forslaget om ny hjemmel til å treffe enkeltvedtak skulle etter forslaget kun gjelde avfallsfasens opphør, ikke reglene om biprodukter i § 27 andre ledd eller avfallsdefinisjonen i § 27 første ledd.

4.3.2 Gjennomføringen av høringen

Miljødirektoratet sendte, på vegne av Klima- og miljødepartementet, 18. januar 2021 forslag om endring i forurensningsloven på høring. Høringsnotatet ble sendt til følgende høringsinstanser:

Departementene

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB)

Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet (DSA)

Fiskeridirektoratet

Kystverket

Landbruksdirektoratet

Mattilsynet

Regelrådet

Statistisk Sentralbyrå (SSB)

Statsforvalterne

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

Sysselmannen på Svalbard (nå Sysselmesteren på Svalbard)
Universitetet i Oslo (UiO)

Autoretur
Avfall Norge
Bellona
Bryggeri- og drikkevareforeningen
Byggenæringens Landsforening
Framtiden i våre hender
Greenpeace
KS
LO
Maskinentreprenørenes Forbund (MEF)
Natur og ungdom
Naturvernforbundet
Norges Miljøvernforbund
Norsk Bioenergiforening
Norsk fjernvarme
Norsk forening for farlig avfall (NFFA)
Norsk Industri
Norsk Vann
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)
Ruteretur
Samfunnsbedriftene
Standard Norge
Virke

Det kom 16 hørings svar i høringsrunden, hvorav 12 av disse hadde merknader.

Følgende instanser hadde merknader til høringsnotatet:

Norsk Industri
Norsk forening for farlig avfall (NFFA)
Anne-Lise og Tommy Anthonisen
Ayla Backe
Samfunnsbedriftene
Avfall Norge
Statsforvalteren i Oslo og Viken
Øystein Dalland, koord. Frivillig faggruppe, deponisaken farlig avfall
Statsforvalteren i Trøndelag
Statens vegvesen
Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet (DSA)
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

Følgende instanser har meldt at de ikke har merknader:

Forsvarsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Utenriksdepartementet
Nye Veier

I hovedtrekk har høringsinstansene i de innkomne innspillene oppgitt at de er positive til de foreslåtte endringene.

Statens Vegvesen er enige i Miljødirektoratets vurdering av at endringene vil gi mulighet for reduserte kostnader for næringslivet, og at de kan ha en positiv miljøeffekt ved at det legges til rette for en sirkulær økonomi.

Norsk Industri og *Avfall Norge* peker på at en forskriftsfesting av betingelsene, heller enn lovfesting, vil gjøre det enklere å endre norsk regelverk dersom EU-regelverket revideres i fremtiden.

Norsk forening for farlig avfall ber Miljødirektoratet å etablere tiltak som sikrer myndighetene oversikt over hvilke avfallstyper og mengder som er omklassifisert, og under hvilke forutsetninger kriteriene er oppfylt.

Samfunnsbedriftene, *Anne-Lise* og *Tommy Anthonisen*, *Ayla Backe* og *Øystein Dalland* frykter at de foreslåtte endringene vil føre til vagere forståelse av regelverket og mindre statlig kontroll.

Høringsinnspillene fra *Anne-Lise* og *Tommy Anthonisen*, *Ayla Backe* og *Øystein Dalland* tar opp hvordan forslaget vil forholde seg til NOAHs virksomhet og hva som skal til for at avfall skal regnes for å være gjenvunnet. Disse høringsinstansene mener at avfall først kan opphøre å være avfall etter at gjenvinning har funnet sted.

Ayla Backe mener at forslaget «kan legge føringer for betydelig økte mengder import av avfall, mindre kontroll og registrering, samt bortfall av søknadsplikt for visse typer import/eksport. Dette ved å si at avfallet skal gå til 'gjenvinning'. Det vil også vanskeliggjøre innsyn i import-/eksportdokumenter, noe som ikke vil være i tråd med Miljøinformasjonsloven.».

4.4 Departementets vurderinger og forslag

Fordi definisjonen av avfall er sentral for hvilke regelverk som kommer til anvendelse, har departementet tidligere vurdert at avfallsdefinisjonen, betingelsene for avfallsfasens opphør og når noe er å anse som biprodukter og ikke avfall, bør reguleres i forurensningsloven. Departementet vurderer derfor at også endringene av betingelsene for avfallsfasens opphør bør gjennomføres ved en endring av forurensningsloven § 27.

Til kommentarene om at endringene vil føre til et mer uklart regelverk vil departementet bemerke at de foreslåtte endringene skal bringe forurensningsloven i samsvar med betingelsene for avfallsfasens opphør i direktiv (EU) 2018/851,

som gjør endringer i rammedirektivet om avfall. Det er derfor ikke anledning til å endre de konkrete betingelsene uten å bryte med Norges EØS-rettslige forpliktelser.

Til kommentarene om at det er uklart hvorvidt det er eller ikke lenger er et krav om at gjenvinning skal ha funnet sted, bemerker departementet at det er en betingelse for at avfall kan opphøre å være avfall at det først må ha gjennomgått gjenvinning, jf. forurensningsloven § 27 tredje ledd nummer 1. I tillegg må de andre betingelsene i 27 tredje ledd være oppfylt. Dette innebærer at avfall kan regnes for å opphøre å være avfall først etter at gjenvinningen har funnet sted. Dette gjelder både etter gjeldende regelverk og etter det foreliggende forslaget. Departementet finner det ikke relevant å kommentere NOAHs virksomhet i forbindelse med de foreslåtte endringene i forurensningsloven.

Når det gjelder bekymringen for økte mengder importert avfall og mindre kontroll, understreker departementet at avfall som skal importeres for gjenvinning i Norge, fortsatt skal importeres som avfall. Det er kun i de tilfellene der alle betingelsene for avfallsfasens opphør er oppfylt før import, inkludert at avfallet har gjennomgått gjenvinning, at importen kan skje uten å følge prosedyrene etter regelverket for grensekryssende transport av avfall. Tilsvarende gjelder for eksport. Når avfallet opphører å være avfall, blir det et produkt underlagt reguleringen for produkter.

Kommentarene fra høringsinstansene medfører etter departementets vurdering ikke behov for å gjøre endringer i forslaget som ble sendt på høring.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget til endring fra minimumsbetingelser til uttømmende betingelser innebærer en tydeliggjøring av når avfall opphører å være avfall, og det vil ikke lenger være behov for en helhetsvurdering utover oppfyllelsen av betingelsene. Det antas at dette vil gi en besparelse i administrative kostnader for næringslivet.

Det er avfallsbesitteren som må vurdere om avfallet har opphørt å være avfall eller ikke etter betingelsene for avfallsfasens opphør. Miljømyndighetene gjør likevel vurderinger i enkelte saker, for eksempel i forbindelse med tilsyn, eller der avfallsbesitter eller avfallsmottak har tillatelse til forurensende virksomhet etter forurensningsloven fra miljømyndighetene. Tydeliggjøring av

regelverket vil dermed også kunne gi noe reduserte administrative kostnader for myndighetene.

I den grad det oppstår økonomiske og administrative konsekvenser, vurderes dette derfor i hovedsak å være positive konsekvenser, i form av reduserte kostnader for næringslivet, både for administrasjon og avfallsbehandling (og evt. salg av sekundære råvarer eller produkter). Siden endringene i regelverket medfører økt mulighetsrom og ingen plikt, forventes ikke økte kostnader, men heller mulighet for reduserte kostnader for næringslivet. Betingelsene i § 27 tredje ledd sikrer at bruken av det opphørte avfallet ikke skal medføre nevneverdig høyere risiko for helseskade eller miljøforstyrrelse enn tilsvarende gjenstander og stoffer som ellers kunne blitt brukt. Samtidig vil endringen legge til rette for en mer sirkulær økonomi.

Eventuelle negative miljøeffekter som følge av lovendringen vil primært skyldes noe mindre grad av kontrollmulighet for myndighetene, forutsatt at mer avfall opphører å være avfall. For at avfallsfasen skal anses å være oppfylt, må de fem kriteriene i § 27 tredje ledd første punktum være oppfylt. Dette kan redusere kontrollmuligheten noe, selv om det likevel kan føres tilsyn etter annet regelverk. Når avfallet opphører å være avfall, blir det et produkt underlagt reglene for produkter istedenfor reglene for avfall. Når det gjelder eksport og import, vil kontrollen bli noe redusert dersom avfall opphører å være avfall før grensekryssingen. Da vil ikke myndighetene fra eksport- og importlandet behøve å kommunisere og gi samtykke til grensekryssingen. Det vil heller ikke kreves rapportering til myndighetene om hvor varen er brukt.

For innenlands bruk vil eventuelt farlig avfall som har opphørt å være avfall, ikke lenger være underlagt avfallsregelverket, og det skal derfor heller ikke deklarerer når det forlater den som hadde avfallet. Avfall som er gjenvunnet, kan ha skiftet egenskaper i gjenvinningsprosessen, slik at det ikke lenger har farlige egenskaper. Det kan også ha blitt sendt videre som det er, etter en kvalitetssjekk som dokumenterer at produktet er egnet som innsatsfaktor i en annen industriprosess. Gjenvinningsoperasjonen kan også innebære for eksempel en agglomerering som bare øker partikkelstørrelsen, uten at de kjemiske egenskapene endres.

I sum vurderes miljøeffekten som positiv, som følge av mulighetene for økt bruk av sekundære råvarer. Forutsetningen er at bruken ikke medfører større miljømessige ulemper enn det som gjelder for andre råvarer. Dette er en forutsetning

også etter gjeldende betingelser for avfallsfasens opphør.

6 Merknader til lovforslaget

Til forurensningsloven § 27 tredje ledd:

Forurensningsloven § 27 tredje ledd angir betingelser for avfallsfasens opphør, dvs. hva som må til for at løsrørgjenstander og stoffer som har blitt avfall, kan opphøre å være avfall. De foreslåtte endringene bringer forurensningsloven i samsvar med betingelsene for avfallsfasens opphør i rammedirektivet om avfall artikkel 6, som endret ved direktiv (EU) 2018/851.

Etter forslaget til endringer i *tredje ledd første punktum* skal avfallet «regnes for å ha opphørt å være avfall» dersom alle vilkårene i nr. 1 til 5 er oppfylt. Vilrårene skal altså ikke lenger omtales eller regnes som minimumsvilkår.

Endringen i *tredje ledd første punktum nr. 2* innebærer en lemping av det gjeldende vilkåret om at gjenstander eller stoffer skal være i alminnelig bruk for ikke lenger å skulle regnes som avfall. Lempingen innebærer at det ikke lenger er nødvendig å dokumentere hva som er alminnelig bruk, men det er tilstrekkelig å vise til tiltenkt bruk i hvert enkelt tilfelle. Vilråret må likevel fortsatt ses i sammenheng med vilkåret i nr. 3 om at

det enten finnes et marked for eller en etterspørsel etter stoffet eller gjenstanden.

Tredje ledd nytt andre punktum gir forurensningsmyndigheten hjemmel til å avgjøre ved enkeltvedtak om betingelsene for at avfall opphører å være avfall er oppfylt i enkeltsaker. Dette innebærer en hjemmel til å treffe enkeltvedtak om at bestemte ikke lenger er å regne som avfall. Hjemmelen gjelder kun spørsmålet om avfall har opphørt å være avfall, ikke hva som omfattes av avfallsdefinisjonen i § 27 første ledd eller reglene i § 27 andre ledd om hva som er biprodukter.

Til ikrafttredelsesbestemmelsen

Det foreslås at endringsloven trer i kraft straks.

Klima- og miljødepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv., i samsvar med et vedlagt forslag.

A

Forslag

til lov om endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør)

I

I lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall skal § 27 tredje ledd lyde:

Løsoregjenstander og stoffer som har blitt avfall, skal regnes for å ha opphørt å være avfall når de

1. har gjennomgått gjenvinning
2. skal brukes til bestemte formål
3. kan omsettes i et marked eller er gjenstand for etterspørsel
4. innfrir de tekniske kravene som følger av de aktuelle bruksområdene og eventuelle produktkrav og -standarder, og

5. ikke medfører nevneverdig høyere risiko for helseskade eller miljøforstyrrelse enn tilsvarende gjenstander og stoffer som ellers kunne blitt brukt.

Forurensningsmyndigheten kan bestemme ved enkeltvedtak om avfall har opphørt å være avfall etter første punktum.

II

Loven trer i kraft straks.

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

I

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/851 av 30. mai 2018 om endring av direktiv 2008/98/EF om avfall¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 av 7. juni 2019 om fastsettelse av regler for beregning, kontroll og rapportering av data om avfall i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF og om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2012) 2384² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) EØS-avtalens vedlegg XX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg XX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 32ff (europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF) tilføyes følgende:
«– **32018L0851**: Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/851 av 30. mai 2018 (EUT L 150 av 14.6.2018, s. 109).
Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:
Artikkel 9 nr. 4, 5, 7 og 8 og artikkel 37 nr. 3 får ikke anvendelse for Liechtenstein.»
2. Etter nr. 32ffe (Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/727/EU) tilføyes følgende:
«32fff. **32019D1004**: Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 av

7. juni 2019 om fastsettelse av bestemmelser for beregning, verifisering og rapportering av data om avfall i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF og om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2012) 2384 (EUT L 163 av 20.6.2019, s. 66).

Beslutningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

For formålene med artikkel 3 og vedlegg I skal Liechtenstein bruke en tilsvarende metode for å beregne vekten av materialgjenvunnet kommunalt avfall.»

Artikkel 2

Teksten til direktiv (EU) 2018/851 og gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 30. oktober 2021, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 29. oktober 2021.

For EØS-komiteen
Rolf Einar Fife
Formann

¹ EUT L 150 av 14.6.2018, s. 109.

² EUT L 163 av 20.6.2019, s. 66.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/851 av 30. mai 2018 om endring av direktiv 2008/98/EF om avfall

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Avfallshåndteringen i Unionen bør forbedres og gjøres om til bærekraftig materialhåndtering med sikte på å beskytte, bevare og forbedre kvaliteten på miljøet, beskytte menneskers helse, sikre forsvarlig, effektiv og rasjonell utnyttelse av naturressurser, fremme prinsippene i den sirkulære økonomien, øke bruken av fornybar energi, øke energieffektivitet, redusere Unionens avhengighet av importerte ressurser, skape nye økonomiske muligheter og bidra til langsiktig konkurransevne. For å gjøre økonomien virkelig sirkulær må det iverksettes ytterligere tiltak for bærekraftig produksjon og forbruk som vektlegger hele livssyklusen til produktene, slik at ressurser bevares og kretsløpet lukkes. Mer effektiv bruk av ressurser vil også gi betydelige nettobesparelser for foretak, offentlige myndigheter og forbrukere i Unionen, samtidig som de samlede årlige klimagassutslippene reduseres.
- 2) Mer effektiv ressursbruk og anerkjennelse av avfall som en ressurs kan bidra til å redusere Unionens avhengighet av råvareimport og gjøre overgangen til mer bærekraftig material-

håndtering og en sirkulær økonomimodell enklere. Overgangen bør bidra til Europa 2020-strategiens mål om smart, bærekraftig og integrerende vekst, skape viktige muligheter for lokale økonomier og berørte parter, bidra til å øke synergiene mellom den sirkulære økonomien og energi-, klima-, landbruks-, industri- og forskningspolitikken og være gunstig for miljøet med hensyn til reduksjon av klimagassutslipp, og for økonomien.

- 3) Målene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF⁴ for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av avfall bør settes høyere slik at de bedre gjenspeiler Unionens ambisjon om å gå over til en sirkulær økonomi.
- 4) Det bør sikres at det er sammenheng mellom direktiv 2008/98/EF og tilhørende EU-regelverksakter som europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF⁵ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006⁶.
- 5) I mange medlemsstater er den nødvendige infrastrukturen for avfallshåndtering ennå ikke helt på plass. Det er derfor viktig å fastsette klare langsiktige politiske mål for å styre tiltak og investeringer, særlig ved å hindre at det skapes strukturell overkapasitet for behandling av restavfall og at materialer som kan materialgjenvinnes, fastlåses på de lavere nivåene i avfallshierarkiet.

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/28/EF av 23. april 2009 om å fremme bruk av energi fra fornybare kilder, og om endring og senere oppheving av direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 av 5.6.2009, s. 16).

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå, om endring av direktiv 1999/45/EF og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 793/93 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/94 samt rådsdirektiv 76/769/EØF og kommisjonsdirektiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1).

¹ EUT C 264 av 20.7.2016, s. 98.

² EUT C 17 av 18.1.2017, s. 46.

³ Europaparlamentets holdning av 18. april 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. mai 2018.

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

- 6) Kommunalt avfall utgjør anslagsvis mellom 7 og 10 % av den totale avfallsmengden i Unionen. Denne avfallsstrømmen er imidlertid en av de vanskeligste å håndtere, og måten dette gjøres på, gir vanligvis en god indikasjon på kvaliteten på det samlede avfallshåndteringssystemet i et land. Utfordringene ved håndtering av kommunalt avfall er et resultat av den store kompleksiteten og variasjonen i avfallens sammensetning, den umiddelbare nærheten mellom avfallet som genereres, og borgerne, svært stor offentlig synlighet og innvirkningen det har på miljøet og menneskers helse. Håndteringen av kommunalt avfall krever derfor et svært komplekst system med en effektiv innsamlingsordning, et effektivt sorteringsystem og god sporing av avfallsstrømmer, aktiv deltakelse fra borgere og foretak, en infrastruktur som er tilpasset avfallets spesifikke sammensetning og et gjennomtenkt finansieringssystem. Land som har utviklet effektive systemer for håndtering av kommunalt avfall, lykkes generelt bedre med avfallshåndteringen sett under ett, blant annet når det gjelder oppnåelsen av materialgjenningsmålene.
- 7) Erfaring har vist at uavhengig av hvordan ansvaret for avfallshåndteringen er fordelt mellom offentlige og private aktører, kan avfallshåndteringssystemer bidra til en realisering av en sirkulær økonomi, og at ansvarsfordelingen ofte fastsettes ut fra geografiske og strukturelle forhold. Reglene fastsatt i dette direktivet muliggjør avfallshåndteringssystemer der kommunene har det overordnede ansvaret for innsamling av kommunalt avfall, systemer der slike tjenester er satt ut til private aktører, eller enhver annen form for ansvarsfordeling mellom offentlige og private aktører. Valg av system, og om de skal endres eller ei, er fortsatt medlemsstatenes ansvar.
- 8) Plantebaserte stoffer fra den landbruksbaserte næringsmiddelindustrien og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som ikke lenger er beregnet på konsum, men på fôring av dyr, bør unntas fra virkeområdet for direktiv 2008/98/EF for å unngå overlappning av regler, såfremt Unionens forvarerregelverk overholdes fullt ut. Direktiv 2008/98/EF bør derfor ikke få anvendelse på de nevnte produktene og stoffene når de brukes til fôr, og direktivets virkeområde må presiseres. Uten at det berører andre unionsbestemmelser som får anvendelse på fôrområdet, er animalske biprodukter som er beregnet på bruk som fôrmidler i sam-
- svar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009⁷, allerede unntatt fra virkeområdet for direktiv 2008/98/EF i den utstrekning de omfattes av annet unionsregelverk.
- 9) Definisjonene av «ikke-farlig avfall», «kommunalt avfall», «bygge- og rivingsavfall», «næringsmiddelavfall», «materialutnytting», «utfylling» og «ordning for utvidet produsentansvar» må tas inn i direktiv 2008/98/EF for å presisere omfanget av disse begrepene.
- 10) For å sikre at målene for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning er basert på pålitelige og sammenlignbare data, og for å muliggjøre en mer effektiv overvåking av framdriften i arbeidet med å nå disse målene, bør definisjonen av kommunalt avfall i direktiv 2008/98/EF være i samsvar med definisjonen som Eurostat og Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD) bruker til statistikkformål, og som medlemsstatene i flere år har basert datarapporteringen sin på. Kommunalt avfall er definert som avfall fra husholdninger og avfall fra andre kilder, for eksempel detaljhandel, forvaltning, utdanning, helsetjenester, overnattings- og serveringsvirksomhet og andre tjenester og annen virksomhet, som er av lignende art og sammensetning som avfall fra husholdninger. Kommunalt avfall omfatter blant annet avfall fra vedlikehold av parker og hager, for eksempel løv, klippet gress og avklipp fra trær, samt avfall fra rengjøring av gater og torg, for eksempel innholdet i avfallsdunker og fra gatefeieing, unntatt materialer som sand, stein, slam eller støv. Medlemsstatene skal sikre at avfall fra større handels- og industrivirksomheter som ikke ligner avfall fra husholdninger, ikke omfattes av virkeområdet for kommunalt avfall. Avfall fra produksjon, landbruk, skogbruk, fiske, bygge- og rivingsarbeid, septiktanker og avløpsnett og rensing av avløp samt fra kasserte kjøretøyer omfattes ikke av virkeområdet for kommunalt avfall. Kommunalt avfall skal forstås som avfallstyper som hører inn under kapittel 15 01 og kapittel 20, unntatt kode 20 02 02, 20 03 04 og 20 03 06, på avfallslisten opprettet ved kommisjonsbeslutning 2014/955/EU⁸ i den

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 av 13. juli 2009 om omsetning og bruk av forvarer, endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 og oppheving av rådsdirektiv 79/373/EØF, kommisjonsdirektiv 80/511/EØF, rådsdirektiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF samt kommisjonsvedtak 2004/217/EF (EUT L 229 av 1.9.2009, s. 1).

utgaven som var gjeldende 4. juli 2018. Avfall som hører inn under andre kapitler på denne listen, skal ikke anses som kommunalt avfall, unntatt i tilfeller der kommunalt avfall behandles og tildeles koder oppført i kapittel 19 på listen. Medlemsstatene kan bruke relevante kategorier på listen til statistikkformål. Definisjonen av «kommunalt avfall» i dette direktivet tas inn med sikte på å fastsette virkeområdet for målene for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning og reglene for beregning av disse. Den er nøytral med hensyn til om aktøren som håndterer avfallet, er offentlig eller privat, og omfatter derfor avfall fra husholdninger og andre kilder som håndteres av eller på vegne av kommuner eller direkte av private aktører.

- 11) Selv om definisjonen av «bygge- og rivingsavfall» viser til avfall som kommer fra bygge- og rivingsarbeid generelt, omfatter det også avfall fra bygge- og rivingsarbeid i mindre skala utført av private husholdninger. Bygge- og rivingsavfall bør forstås som avfallstyper som hører inn under kapittel 17 på avfallslisten opprettet ved beslutning 2014/955/EU i den utgaven som var gjeldende 4. juli 2018.
- 12) Det bør innføres en definisjon av «materialutnyttning» for å dekke andre former for utnyttning enn energiutnyttning og ny bearbeiding av avfall til materialer som brukes som brensel eller en annen energikilde. Den omfatter forberedelse til ombruk, materialgjenvinning og utfylling samt andre former for materialutnyttning, for eksempel ny bearbeiding av avfall til sekundære råvarer for anleggstekniske formål ved bygging av veier eller annen infrastruktur. Avhengig av de konkrete faktiske forholdene kan slik ny bearbeiding svare til definisjonen av materialgjenvinning dersom bruken av materialer er basert på behørig kvalitetskontroll og overholder alle relevante standarder, spesifikasjoner og krav til beskyttelse av miljø og helse.
- 13) Det bør innføres en definisjon av «utfylling» for å presisere at det med det menes enhver utnyttning av egnet ikke-farlig avfall til restaureringsformål i utgravde områder eller til anleggstekniske formål ved landskapsutforming. Avfallet som brukes til utfylling, bør begrenses til den mengden som er strengt nødvendig for å oppnå disse formålene.
- 14) Det bør innføres en definisjon av «ordning for utvidet produsentansvar» for å presisere at det med det menes en rekke tiltak truffet av medlemsstatene der produsenter av produkter pålegges økonomisk ansvar eller økonomisk og organisatorisk ansvar for håndteringen av avfallsfasen i et produkts livssyklus, inkludert separat innsamling, sortering og behandlingsoperasjoner. Denne forpliktelsen kan også omfatte organisatorisk ansvar og ansvar for å bidra til avfallsforebygging og til at produkter kan brukes om igjen og materialgjenvinnes. Produsenter av produkter kan oppfylle forpliktelsene i ordningen for utvidet produsentansvar individuelt eller kollektivt.
- 15) For å bidra til at målene fastsatt i direktiv 2008/98/EF nås bør medlemsstatene bruke økonomiske virkemidler og andre tiltak som skaper insentiver til å bruke avfallshierarkiet, for eksempel de som er angitt i vedlegg IVa, som blant annet omfatter deponi- og avfallsforbrenningsavgifter, ordninger for differensierte avfallsgebyrer (PAYT – pay-as-you-throw), ordninger for utvidet produsentansvar, fremming av donasjon av næringsmidler, insentiver for lokale myndigheter eller andre relevante virkemidler og tiltak.
- 16) For å fremme bærekraftig ressursbruk og industriell symbiose bør medlemsstatene treffe egnede tiltak for å gjøre det enklere å anerkjenne et stoff eller en gjenstand som er et resultat av en produksjonsprosess der produksjonen av dette stoffet eller denne gjenstanden ikke er hovedformålet, som et biprodukt, forutsatt at de harmoniserte vilkårene fastsatt på unionsplan overholdes. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette detaljerte kriterier for bruk av statusen som biprodukt, og skal prioritere reproducerbar praksis fra industriell symbiose.
- 17) For å gi aktører i markeder for sekundære råvarer større visshet med hensyn til om stoffer eller gjenstander har status som avfall eller ikke-avfall, og for å fremme like konkurransevilkår, er det viktig at medlemsstatene treffer egnede tiltak for å sikre at avfall som har gjennomgått en gjenvinningsoperasjon, anses å ha opphørt å være avfall dersom det oppfyller alle vilkårene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2008/98/EF, som endret ved dette direktivet. Slike tiltak kan omfatte vedtakelse av lovgivning som innarbeider disse vilkårene

⁸ Kommisjonsbeslutning 2014/955/EU av 18. desember 2014 om endring av vedtak 2000/532/EF om listen over avfall i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF (EUT L 370 av 30.12.2014, s. 44).

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

i nasjonal rett, støttet av framgangsmåter for gjennomføringen av dem, for eksempel fastsettelse av material- og bruksspesifikke kriterier for når avfall opphører å være avfall, veiledningsdokumenter, beslutninger i enkeltsaker og andre framgangsmåter for ad hoc-anvendelse av de harmoniserte vilkårene fastsatt på unionsplan. Slike tiltak bør omfatte håndhevingsbestemmelser for å kontrollere at avfall som anses å ha opphørt å være avfall som følge av en gjenvinningsoperasjon, er i samsvar med unionsretten om avfall, kjemikalier og produkter, med særlig prioritering av avfallsstrømmer som utgjør en større risiko for menneskers helse og miljøet på grunn av avfallsstrømmenes type og volum, avfall som er gjenstand for innovative gjenvinningsprosesser, eller avfall som gjenvinnes med sikte på videre bruk i andre medlemsstater. Tiltakene kan også omfatte fastsettelse av et krav til aktører som gjenvinner avfall, eller til besittere av gjenvunne avfallsmaterialer, om å dokumentere samsvar med vilkårene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2008/98/EF, som endret ved dette direktivet. For å forebygge ulovlig overføring av avfall og øke bevissheten blant medlemsstatene og markedsaktørene bør det være større åpenhet om medlemsstatenes holdning til når avfall ikke lenger skal ha status som avfall, særlig med hensyn til deres beslutninger i enkeltsaker og resultatet av vedkommende myndigheters kontroll, samt bestemte bekymringer hos medlemsstatene og vedkommende myndigheter når det gjelder visse avfallsstrømmer. Den endelige beslutningen om hvorvidt vilkårene fastsatt i artikkel 5 eller 6 i direktiv 2008/98/EF, som endret ved dette direktivet, er oppfylt, er fortsatt medlemsstatens eneansvar, basert på alle relevante opplysninger gitt av besitteren av materialet eller avfallet.

- 18) Kommisjonen bør gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette detaljerte kriterier for anvendelsen av statusen som avfall som opphører å være avfall. I den forbindelse bør det vurderes spesifikke kriterier for når avfall opphører å være avfall, som minimum for tilslagsmaterialer, papir, bildekk og tekstiler.
- 19) Anvendelsen av regler for biprodukter og for når avfall opphører å være avfall, bør ikke berøre andre bestemmelser i unionsretten, særlig artikkel 28 og artikkel 50 nr. 4a og 4b i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006⁹ om overføring av avfall, regelverk for kjemikalier og regelverk knyttet til hvilke

produkter som kan bringes i omsetning. Status som avfall som opphører å være avfall kan bare oppnås dersom stoffer eller gjenstander oppfyller relevante krav som gjelder for produkter. Regler for når avfall ikke lenger skal ha status som avfall kan fastsettes i produktspesifikt regelverk.

- 20) Medlemsstatene bør treffe egnede tiltak for å stimulere til utvikling, produksjon, markedsføring og bruk av produkter og produktkomponenter som er egnet for flergangsbruk, som inneholder materialgjenvunne materialer, som er teknisk varige og enkle å reparere, og som etter å ha blitt avfall, er egnet for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning for å lette korrekt bruk av avfallshierarkiet, uten at det går ut over det frie varebyttet i det indre markedet. Disse tiltakene bør ta hensyn til produktens innvirkning gjennom hele livssyklusen, til avfallshierarkiet og eventuelt til muligheten for at de kan materialgjenvinnes flere ganger.
- 21) Ordninger for utvidet produsentansvar utgjør en viktig del av en effektiv avfallshåndtering. Hvor effektive de er og hvilke resultater de gir, varierer imidlertid betydelig mellom medlemsstatene. Det bør derfor fastsettes minstekrav til hvordan slike ordninger for utvidet produsentansvar skal drives, og det bør klargjøres at disse kravene også gjelder ordninger for utvidet produsentansvar som er opprettet i henhold til andre EU-regelverksakter, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF¹⁰, 2006/66/EF¹¹ og 2012/19/EU¹², i tillegg til de kravene som allerede er fastsatt i de nevnte rettsaktene, med mindre annet er uttrykkelig angitt. Det er nødvendig å skille mellom de generelle minstekravene som gjelder for alle ordninger, og de som bare gjelder for organisasjoner som på vegne av produsenter av produkter gjennomfører forpliktelsene tilknyttet utvidet produsentansvar. Med mindre medlemsstatene beslutter noe annet, gjelder de generelle minstekravene til ordninger for utvi-

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall (EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF av 18. september 2000 om kasserte kjøretøyer (EFT L 269 av 21.10.2000, s. 34).

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF av 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og brukte batterier og akkumulatører, og om oppheving av direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 av 26.9.2006, s. 1).

¹² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/19/EU av 4. juli 2012 om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE) (EUT L 197 av 24.7.2012, s. 38).

- det produsentansvar ikke ordninger som ikke svarer til definisjonen av en ordning for utvidet produsentansvar.
- 22) De generelle minstekravene bør bidra til å redusere kostnadene og forbedre resultatene samt sikre like konkurransevilkår, også for små og mellomstore bedrifter og e-handelsforetak, og unngå at det skapes hindringer for et velfungerende indre marked. De bør også bidra til at kostnadene for kasserte produkter inkluderes i produktprisene og gi produsentene insitamenter til i større grad å ta hensyn til muligheten for materialgjenvinning, ombruk og reparasjon samt forekomsten av farlige stoffer når de utformer sine produkter. Samlet bør disse kravene medvirke til å forbedre styringen og gjennomsiktigheten i ordningene for utvidet produsentansvar og redusere risikoen for at det oppstår interessekonflikter mellom organisasjoner som på vegne av produsenter av produkter gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar, og avfallsaktører som disse organisasjonene inngår avtale med. Kravene bør gjelde for både nye og eksisterende ordninger for utvidet produsentansvar. Det er imidlertid nødvendig med en overgangsperiode for eksisterende ordninger for utvidet produsentansvar, slik at strukturer og framgangsmåter kan tilpasses til de nye kravene.
- 23) Offentlige myndigheter spiller en viktig rolle i organiseringen av kommunal avfallsinnsamling og -behandling og den tilhørende kommunikasjonen med borgerne. Bestemmelser som innføres om det økonomiske ansvaret til produsenter av produkter, som en del av de generelle minstekravene til ordningene for utvidet produsentansvar, bør få anvendelse uten at det berører offentlige myndigheters kompetanse med hensyn til innsamling og behandling av kommunalt avfall.
- 24) Dersom offentlige myndigheter har ansvar for å organisere de driftsmessige aspektene ved håndteringen av avfall fra produkter som omfattes av ordninger for utvidet produsentansvar, bør disse tjenestene ytes på en kostnads-effektiv måte, og det økonomiske ansvaret til produsenter av produkter bør ikke være større enn kostnadene som kreves for å yte disse tjenestene. Slike kostnader bør fastsettes på en gjennomsiktig måte av de berørte aktørene, herunder produsenter av produkter, deres organisasjoner og offentlige myndigheter.
- 25) Dersom produsenter av produkter eller organisasjoner som gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar på deres vegne, har ansvaret for håndteringen av avfall fra produkter som de bringer i omsetning, bør de for å sikre korrekt avfallshåndtering sørge for kontinuitet i avfallshåndteringstjenestene gjennom hele året, selv om målene som gjelder for dem, er oppfylt. De bør heller ikke begrense disse tjenestenes dekningsområde med hensyn til geografi, produkter eller materialer til de områdene der avfallsinnsamlingen og -håndteringen er mest lønnsom.
- 26) Produsenter av produkter bør dekke kostnadene som kreves for å nå målene for avfallshåndtering og andre mål, herunder for avfallsforebygging, som er definert for den relevante ordningen for utvidet produsentansvar. Disse kostnadene kan, på strenge vilkår, deles med de opprinnelige avfallsprodusentene eller distributørene dersom det er berettiget ut fra behovet for å sikre korrekt avfallshåndtering og den økonomiske levedyktigheten til ordningen for utvidet produsentansvar.
- 27) Kommisjonen bør vedta retningslinjer for tilpasning av finansielle bidrag fra produsenter av produkter, til ordninger for utvidet produsentansvar, for å bistå medlemsstatene i gjennomføringen av dette direktivet med sikte på å fremme det indre markedets virkemåte. For å sikre det indre markedets enhetlighet bør Kommisjonen gjennom bruk av gjennomføringsrettsakter kunne vedta harmoniserte kriterier for dette formålet.
- 28) Representanter som skal oppfylle forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar for produsenter av produkter, kan være underlagt krav som gjør at medlemsstaten som de er etablert på territoriet til, kan overvåke og kontrollere at disse forpliktelsene overholdes. Disse kravene bør imidlertid ikke gå lenger enn kravene som gjelder for produsentene av produkter og organisasjonene som på deres vegne gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar, som er etablert i denne medlemsstaten.
- 29) Avfallsforebygging er den mest effektive måten å forbedre ressurseffektiviteten på og redusere avfallets innvirkning på miljøet. Det er derfor viktig at medlemsstatene treffer hensiktsmessige tiltak for å forebygge at avfall oppstår, og overvåker og vurderer framdriften i gjennomføringen av slike tiltak. Som en del av disse tiltakene bør medlemsstatene legge til rette for nyskapende produksjons-, forretnings- og forbruksmodeller som reduserer forekomsten av farlige stoffer i materialer og

produkter, som fremmer forlengelse av levetiden til produktene, og som fremmer ombruk, blant annet ved å opprette og støtte nettverk for ombruk og reparasjon, for eksempel de som drives av foretak med et sosialt formål, panteordninger og retur- og etterfyllingsordninger, og ved å stimulere til refabrikasjon, oppgradering og eventuelt endring av produkters bruksområde samt til delingsplattformer. For å sikre en ensartet måling av den generelle framdriften i gjennomføringen av avfallsforebyggende tiltak bør det fastsettes felles indikatorer og mål.

- 30) Fremming av bærekraft i produksjon og forbruk kan i vesentlig grad bidra til avfallsforebygging. Medlemsstatene bør treffe tiltak for å gjøre forbrukerne oppmerksomme på dette og oppmuntre dem til å bidra mer aktivt til å forbedre ressurseffektiviteten. De tiltakene medlemsstatene treffer for å redusere avfallsgenerering, bør omfatte kontinuerlige kommunikasjons- og veiledningsinitiativer for å øke bevisstheten om spørsmål om avfallsforebygging og forsøpling, og kan omfatte bruk av panteordninger og fastsettelse av kvantitative mål og eventuelt egnede økonomiske insentiver overfor produsentene.
- 31) Medlemsstatene bør treffe tiltak for å fremme forebygging og reduksjon av næringsmiddelavfall i tråd med 2030-agendaen for bærekraftig utvikling, som ble vedtatt av FNs generalforsamling 25. september 2015, særlig målet om innen 2030 å halvere det globale næringsmiddelavfallet per innbygger i detaljist- og forbrukerleddet og redusere næringsmiddeltap i produksjons- og forsyningskjedene, inkludert tap etter innhøsting. Målet med disse tiltakene bør være å forebygge og redusere næringsmiddelavfall i primærproduksjon, innenfor bearbeiding og framstilling, i detaljhandelen og annen distribusjon av næringsmidler, innenfor restaurant- og serveringsvirksomhet samt i husholdninger. For å bidra til og sikre at FNs bærekraftsmål nås, bør medlemsstatene ta sikte på å oppnå et veiledende unionsomfattende mål for reduksjon av næringsmiddelavfall på 30 % innen 2025 og 50 % innen 2030. Med tanke på de miljømessige, samfunnmessige og økonomiske fordelene ved å forebygge næringsmiddelavfall bør medlemsstatene treffe spesifikke tiltak for forebygging av næringsmiddelavfall, herunder ved å inkludere holdningskampanjer i avfallsforebyggingsprogrammene sine for å vise hvordan slikt avfall forebygges. Medlemsstatene bør

måle framdriften i arbeidet med å redusere næringsmiddelavfall. For å måle denne framdriften og forenkle utvekslingen av god praksis i Unionen, både mellom medlemsstatene og mellom driftsansvarlige for næringsmiddelforetak, bør det fastsettes en felles metode for slik måling. På grunnlag av disse metodene bør det årlig rapporteres om mengden av næringsmiddelavfall.

- 32) For å forebygge næringsmiddelavfall bør medlemsstatene stimulere til innsamling av ikke-solgte næringsmiddelprodukter i alle ledd av næringsmiddelkjeden, og til en sikker omfordeling av næringsmidler, blant annet til velledige organisasjoner. Forbrukernes bevissthet om betydningen av «siste forbruksdato» og «best før»-dato bør også økes for å redusere næringsmiddelavfallet.
- 33) Forsøpling, enten det er i byer, på landjorden, i elver, i havet eller andre steder, har både direkte og indirekte negativ innvirkning på miljøet, borgernes velferd og økonomien, og kostnadene forbundet med opprydding utgjør en unødvendig økonomisk byrde for samfunnet. Medlemsstatene bør treffe tiltak for å hindre alle former for etterlatelse, dumping, ukontrollert håndtering eller andre måter å kvitte seg med avfall på. Medlemsstatene bør også treffe tiltak for å rydde opp søppel i miljøet, uavhengig av kilde eller størrelse, og uansett om avfallet er kastet med hensikt eller ved uaktsomhet. Tiltak for å forebygge og redusere søppel fra produktene som er de viktigste kildene til forsøpling i naturen og havmiljøer, kan blant annet bestå i forbedringer i infrastruktur og praksis for avfallshåndtering, økonomiske virkemidler og holdningskampanjer. Når medlemsstatene vurderer et tiltak som virker begrensende på handelen innenfor Unionen, bør de kunne vise at det aktuelle tiltaket er egnet til å nå målet om å forebygge og redusere forsøpling i naturen og havmiljøet, at det ikke går lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet, og ikke utgjør noen form for vilkårlig forskjellsbehandling eller en skjult hindring for handelen mellom medlemsstatene.
- 34) Kampen mot forsøpling bør være en felles oppgave for vedkommende myndigheter, produsenter og forbrukere. Forbrukerne bør oppmuntres til å endre sin atferd, blant annet gjennom veiledning og bevisstgjøring, mens produsentene bør fremme bærekraftig bruk av sine produkter og bidra til hensiktsmessige rutiner for kassering.

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

- 35) Forsøpling av havmiljøet er et særlig presserende problem, og medlemsstatene bør treffe tiltak som har som mål å stanse marin forsøpling i Unionen, og dermed bidra til å nå målet for 2030-agendaen for bærekraftig utvikling, som ble vedtatt av FNs generalforsamling 25. september 2015, for å forebygge og i betydelig grad redusere alle former for havforurensning innen 2025, særlig fra landbasert virksomhet, herunder søppel i havet og forurensning med næringsstoffer. Etersom marin forsøpling, særlig plastavfall, i stor grad stammer fra landbasert virksomhet og hovedsakelig skyldes dårlig praksis og infrastruktur for håndtering av fast avfall, forsøpling fra borgerne og manglende offentlig bevissthet, bør det fastsettes særlige tiltak i avfallsforebyggingsprogrammer og avfallshåndteringsplaner. Disse tiltakene bør bidra til å nå målet om å oppnå god miljøstatus i havmiljøet innen 2020, som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/56/EF¹³. I samsvar med nevnte direktiv skal medlemsstatene fastsette særlige strategier og tiltak som de skal oppdatere hvert sjette år. Fra og med 2018 skal de også regelmessig rapportere om framdriften når det gjelder opprettholdelsen eller oppnåelsen av målet om god miljøstatus. Tiltakene mot forsøpling i direktiv 2008/98/EF bør derfor samordnes med tiltakene som kreves i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/56/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/E¹⁴F.
- 36) Visse råvarer er av stor betydning for økonomien i Unionen, og forsyningen av dem er forbundet med høy risiko. For å garantere forsyningssikkerheten for disse råvarene og i tråd med råvareinitiativet lansert av Kommisjonen i meldingen av 4. november 2008 med tittelen «The raw materials initiative – meeting our critical needs for growth and jobs in Europe» og målene i det europeiske innovasjonspartnerskapet om råvarer, bør medlemsstatene treffe tiltak for å fremme ombruk av de produktene som utgjør hovedkildene til kritiske råvarer, for å forhindre at de blir avfall. I den forbindelse har Kommisjonen gjennom
- kommisjonsmeldingen av 13. september 2017 med tittelen «the 2017 list of Critical Raw Materials for the EU» utarbeidet en liste som inneholder slike kritiske råvarer for Unionen, og som skal gjennomgås regelmessig.
- 37) For ytterligere å støtte en effektiv gjennomføring av råvareinitiativet bør medlemsstatene også treffe tiltak som bidrar til best mulig håndtering av avfall som inneholder betydelige mengder kritiske råvarer, samtidig som de må vurdere den økonomiske og teknologiske gjennomførbarheten og miljø- og helsefordelene. Avfallshåndteringsplanene deres bør også omfatte hensiktsmessige nasjonale tiltak for innsamling, sortering og gjenvinning av avfall som inneholder betydelige mengder av disse råvarene. Tiltakene bør tas med i avfallshåndteringsplanene når de oppdateres første gang etter at dette direktivet er trådt i kraft. Kommisjonen bør gi opplysninger om de relevante produktgruppene og avfallsstrømmene på unionsplan. Det at slike opplysninger gis, utelukker imidlertid ikke at medlemsstatene kan treffe tiltak som gjelder andre råvarer som anses som viktige for deres nasjonale økonomi.
- 38) Når produkter, materialer og stoffer blir avfall, kan forekomsten av farlige stoffer gjøre dette avfallet uegnet til materialgjenvinning eller produksjon av sekundære råvarer av høy kvalitet. I tråd med det sjuende miljøhandlingsprogrammet, som oppfordrer til utvikling av ikke-giftige materialkretsløp, må det derfor fremmes tiltak for å redusere innholdet av farlige stoffer i materialer og produkter, også materialgjenvunne materialer, og for å sikre at det gjennom hele livssyklusen til produktene og materialene gis tilstrekkelig informasjon om forekomsten av farlige stoffer, særlig stoffer som gir grunn til svært alvorlig bekymring. For å nå disse målene er det nødvendig å oppnå bedre sammenheng mellom unionsretten om avfall, om kjemikalier og om produkter, og å gi Det europeiske kjemikaliebyrå i oppgave å sikre at informasjonen om forekomsten av stoffer som gir grunn til svært alvorlig bekymring, er tilgjengelig gjennom hele livssyklusen til produktene og materialene, også i avfallsfasen.
- 39) Bedre bruk av ressursene kan medføre betydelige nettobesparelser for bedrifter, offentlige myndigheter og forbrukere i Unionen og en reduksjon i de samlede årlige klimagassutslippene. Innen utgangen av 2018 bør Kommisjonen derfor foreslå en hoved-

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/56/EF av 17. juni 2008 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området havmiljøpolitikk (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 av 25.6.2008, s. 19).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

- indikator og et sett med delindikatorer for ressurseffektivitet for å overvåke framdriften i arbeidet med å nå målet om økt ressurseffektivitet på unionsplan.
- 40) Fremming av en bærekraftig bioøkonomi kan bidra til å redusere Unionens avhengighet av importerte råvarer. Biobaserte materialgjennvinnbare produkter og komposterbare biologisk nedbrytbare produkter kan derfor representere en mulighet til å stimulere til ytterligere forskning og innovasjon, og til å erstatte råvarer basert på fossilt brensel med fornybare ressurser.
- 41) For å unngå avfallsbehandling der ressurser fastlåses på de lavere nivåene i avfallshierarkiet, og for å øke andelen av avfall som forberedes til ombruk og materialgjenvinnes, muliggjøre materialgjenvinning av høy kvalitet og styrke utbredelsen av sekundære kvalitetsråvarer, bør medlemsstatene sikre bedre overholdelse av forpliktelsen til å samle inn avfall separat, som fastsatt i artikkel 10 nr. 2 og artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2008/98/EF, herunder medlemsstatenes forpliktelse til innen 2015 å innføre separat innsamling som minimum av papir-, metall-, plast- og glassavfall, og innføre separat innsamling av bioavfall, farlig avfall fra husholdningene og tekstilavfall. Dersom det er relevant, bør farlig bioavfall og emballasjeavfall som inneholder farlige stoffer, omfattes av særlige krav til innsamling.
- 42) Separat innsamling kan oppnås ved innsamling fra dør til dør, innleverings- og mottaksordninger eller andre innsamlingsordninger. Selv om forpliktelsen til separat innsamling av avfall krever at avfallet holdes atskilt etter type og art, bør det være mulig å samle inn visse typer avfall sammen, forutsatt at dette ikke hindrer materialgjenvinning av høy kvalitet eller annen gjenvinning av avfall i tråd med avfallshierarkiet. Medlemsstatene bør også kunne fravike den generelle forpliktelsen til separat avfallsinnsamling i andre behørig begrunnede tilfeller, for eksempel dersom den negative innvirkningen på miljøet ved separat innsamling av bestemte avfallsstrømmer i fjerntliggende og tynt befolkede områder, overskygger de samlede miljøfordelene eller medfører uforholdsmessige økonomiske kostnader. Ved vurderingen av tilfeller der de økonomiske kostnadene kan være uforholdsmessige, bør medlemsstatene ta hensyn til de samlede økonomiske fordelene ved separat innsamling, herunder i form av unngåtte direkte kostnader og kostnader knyttet til negative miljø- og helsevirkninger av innsamling og behandling av blandet avfall, inntekter fra salg av sekundære råvarer og muligheten til å utvikle markeder for slike materialer, samt bidrag fra avfallsprodusenter og produsenter av produkter, som vil kunne øke kostnadseffektiviteten i avfallshåndteringssystemene ytterligere.
- 43) Målene for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av kommunalt avfall bør økes for å gi betydelige miljømessige, økonomiske og samfunnsmessige fordeler og få til en raskere overgang til en sirkulær økonomi.
- 44) Gjennom en gradvis økning av de eksisterende målene for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av kommunalt avfall bør det sikres at økonomisk verdifulle avfallsmaterialer på effektivt vis forberedes for ombruk eller materialgjenvinnes, samtidig som det sikres et høyt beskyttelsesnivå for menneskers helse og miljøet, og at økonomisk verdifulle materialer som finnes i avfall, kanaliseres tilbake til den europeiske økonomien, noe som vil fremme råvareinitiativet og framveksten av en sirkulær økonomi.
- 45) Det er store forskjeller i medlemsstatenes resultater når det gjelder avfallshåndtering, særlig med hensyn til materialgjenvinning av kommunalt avfall. For å ta hensyn til disse forskjellene bør de medlemsstatene som i 2013 forberedte til ombruk og sørget for materialgjenvinning av mindre enn 20 % av det kommunale avfall sitt, eller deponerte mer enn 60 % av dette avfallet ifølge dataene som er rapportert i OECDs og Eurostats felles spørreskjema, kunne beslutte å forlenge fristen for å nå de målene for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning som er satt for 2025, 2030 og 2035. På bakgrunn av den gjennomsnittlige årlige framdriften i medlemsstatene de siste 15 årene, vil disse medlemsstatene, dersom de skal nå disse målene, måtte øke sin materialgjenvinningskapasitet til nivåer som ligger godt over det historiske gjennomsnittet. For å sikre jevn framdrift mot målene og rettidig håndtering av mangler i gjennomføringen bør medlemsstater som benytter seg av en forlenget frist, oppfylle delmål og utarbeide en gjennomføringsplan på grunnlag av detaljerte kriterier.
- 46) For å sikre pålitelige data er det viktig å fastsette mer presise regler som medlemsstatene bør overholde når de rapporterer om hva som faktisk materialgjenvinnes og forberedes til ombruk og kan medregnes i oppnåelsen av

målene. Beregningen av materialgjenvinningsmålene bør baseres på vekten av det kommunale avfallet som går til materialgjenvinning. Som en generell regel bør den faktiske veiingen av det kommunale avfallet som regnes som materialgjenvunnet, skje ved det punktet der det kommunale avfallet går inn i materialgjenvinningsoperasjonen. For å begrense den administrative byrden bør medlemsstatene, på strenge vilkår og som unntak fra den generelle regelen, kunne fastsette vekten av materialgjenvunnet kommunalt avfall på grunnlag av måling av den utgående mengden etter en sorteringsoperasjon. Tap av materialer før avfallet går inn i materialgjenvinningsoperasjonen, for eksempel som følge av sortering eller andre forberedende operasjoner, bør ikke medregnes i de avfallsmengdene som rapporteres som materialgjenvunnet. Disse tapene kan fastsettes på grunnlag av elektroniske registre, tekniske spesifikasjoner, detaljerte regler for beregning av gjennomsnittlig tapsprosent for forskjellige avfallsstrømmer eller andre tilsvarende tiltak. Medlemsstatene bør oppgi slike tiltak i kvalitetskontrollrapportene som følger med dataene om materialgjenvinning av avfall som de rapporterer til Kommisjonen. Den gjennomsnittlige tapsprosenten bør helst fastsettes ved de enkelte sorteringsanleggene og knyttes til de forskjellige hovedtypene av avfall, forskjellige kilder (for eksempel husholdninger eller handel), forskjellige innsamlingsordninger og forskjellige typer sorteringsprosesser. Gjennomsnittlig tapsprosent bør bare brukes i tilfeller der det ikke finnes andre pålitelige data, særlig i forbindelse med overføring og eksport av avfall. Tap av vekt av materialer eller stoffer på grunn av fysiske eller kjemiske omdanningsprosesser som en del av materialgjenvinningsoperasjonen der avfallsmaterialer faktisk blir bearbeidet på nytt til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trekkes fra vekten av avfallet som rapporteres som materialgjenvunnet.

47) Med tilpasningen av definisjonene i europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF¹⁵, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF, direktiv 2008/98/EF og direktiv 2012/19/EU er bestemmelsen i artikkel 6 i direktiv 2008/98/EF når det gjelder avfall som opphører å være avfall med hensyn til målene for gjenvinning og materialgjenvinning fastsatt i disse

direktivene, ikke lenger nødvendig. Materialer som opphører å være avfall gjennom en gjenvinnings- eller materialgjenvinningsoperasjon, skal medregnes i oppnåelsen av de respektive målene for gjenvinning eller materialgjenvinning i de nevnte direktivene i samsvar med de gjeldende beregningsmetodene. Avfallsmaterialer som opphører å være avfall som følge av en forberedende operasjon før de faktisk blir bearbeidet på nytt, kan regnes som materialgjenvunnet forutsatt at de deretter bearbeides på nytt til produkter, materialer eller stoffer, enten til det opprinnelige formålet eller andre formål. Materialer som opphører å være avfall og som skal brukes som brensel eller en annen energikilde, som brukes til utfylling eller sluttbehandles, eller som skal brukes i operasjoner som har samme formål som annen gjenvinning av avfall enn forberedelse til ombruk og materialgjenvinning, bør ikke medregnes i oppnåelsen av materialgjenvinningsmålene.

48) Dersom beregningen av materialgjenvinningsgraden gjelder aerob eller anaerob behandling av biologisk nedbrytbart avfall, kan mengden avfall som går til slik aerob eller anaerob behandling, regnes som materialgjenvunnet dersom behandlingen gir et materiale som skal brukes som et materialgjenvunnet produkt, materiale eller stoff. Selv om resultatet av slik behandling oftest er kompost eller biorester, kan også andre resultater tas hensyn til forutsatt at det inneholder sammenlignbare mengder av materialgjenvunnet innhold i forhold til mengden av det behandlede biologisk nedbrytbare avfallet. I andre tilfeller, og i samsvar med definisjonen av materialgjenvinning, bør ny bearbeiding av biologisk nedbrytbart avfall til materialer som skal brukes som brensel eller en annen energikilde, som sluttbehandles, eller som skal brukes i operasjoner som har samme formål som annen gjenvinning av avfall enn forberedelse til ombruk og materialgjenvinning, ikke medregnes i oppnåelsen av materialgjenvinningsmålene.

49) Ved beregning av om målene for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning er nådd, bør medlemsstatene kunne ta hensyn til materialgjenvinningen av metaller som sorteres ut etter forbrenning av kommunalt avfall. For å sikre en ensartet beregning av disse dataene bør Kommisjonen vedta nærmere regler for kvalitetskriteriene for materialgjenvunne metaller og for beregning, verifisering og rapportering av data.

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

- 50) Når det gjelder eksport av avfall fra Unionen som skal forberedes til ombruk og materialgjenvinnes, bør medlemsstatene gjøre effektiv bruk av inspeksjonsmyndigheten fastsatt i artikkel 50 nr. 4c i forordning (EF) nr. 1013/2006 for å kreve dokumentasjon som fastslår om en overføring er beregnet på gjenvinning som er i samsvar med artikkel 49 i nevnte forordning, og dermed håndteres på en miljømessig forsvarlig måte ved et anlegg som driver virksomhet i samsvar med standarder for beskyttelse av menneskers helse og miljøet som i all hovedsak tilsvarer standardene som er fastsatt i Unionens regelverk. Medlemsstatene kan utføre denne oppgaven i samarbeid med andre berørte aktører som kan foreta fysisk kontroll og annen kontroll av anlegg i tredjeland, for eksempel vedkommende myndigheter i bestemmelseslandet, uavhengige tredjeparts kontrollorganer eller organisasjoner som på vegne av produsenter av produkter gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar, og som er opprettet i henhold til ordningene for utvidet produsentansvar. Medlemsstatene bør i kvalitetskontrollrapporten som følger med dataene om oppnåelsen av målene, oppgi tiltakene for gjennomføring av forpliktelsen til å sikre at avfall som eksporteres fra Unionen, behandles på vilkår som i all hovedsak tilsvarer dem som kreves i henhold til relevant miljørett i Unionen.
- 51) For å sikre en bedre, mer punktlig og mer ensartet gjennomføring av dette direktivet, og for å komme eventuelle gjennomføringsproblemer i forkjøpet, bør det innføres et system med tidligvarslingsrapporter som gjør det mulig å oppdage mangler og iverksette tiltak før utløpet av fristene som er satt for å nå målene.
- 52) Industriavfall, visse deler av varehandelsavfall og utvinningsavfall er svært forskjellige avfallstyper med hensyn til sammensetning og volum, og svært forskjellig avhengig av den økonomiske strukturen i en medlemsstat, strukturen i den industri- eller handelssektoren som genererer avfallet, og tettheten av industri- eller forretningsvirksomhet i et gitt geografisk område. For mesteparten av industriavfallet og utvinningsavfallet er det derfor ansett som en egnet løsning å bruke en bransjebasert metode med referansedokumenter for beste tilgjengelige teknikker og lignende virkemidler til å håndtere de særlige spørsmålene knyttet til håndteringen av en bestemt type avfall. Emballasjeavfall fra industri og handel, herunder forbedringer på disse områdene, bør imidlertid fortsatt være omfattet av kravene i direktiv 94/62/EF og 2008/98/EF. Med sikte på ytterligere undersøkelser av muligheten til å øke omfanget av forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av avfall fra varehandelen, ikke-farlig industriavfall og andre viktige avfallsstrømmer, bør Kommisjonen vurdere å fastsette mål for disse avfallsstrømmene.
- 53) For å sikre at målene i unionsretten om avfall fortsatt oppfylles er det viktig at Kommisjonen gjennomgår sluttbehandlingsmetodene oppført i vedlegg I til direktiv 2008/98/EF. Gjennomgåelsen bør foretas i lys av artikkel 13 i nevnte direktiv, og under hensyn til relevante opplysninger, for eksempel utviklingen på internasjonalt plan, særlig i forbindelse med Basel-konvensjonen av 22. mars 1989 vedrørende kontroll med transport av farlig avfall¹⁶.
- 54) Farlig avfall fra husholdninger, for eksempel farlig avfall fra maling, lakk, løsemidler eller rengjøringsmidler, bør også samles inn separat for å unngå at kommunalt avfall forurenses med fraksjoner av farlig avfall som kan redusere kvaliteten på materialgjenvinningen, og for å sikre miljømessig forsvarlig håndtering av slikt farlig avfall. I den forbindelse er det allerede innført særlige forpliktelser for innsamling av avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr og brukte batterier og akkumulatorer fra husholdninger.
- 55) Separat innsamling av spillolje og forebygging av at den blandes med andre typer avfall eller stoffer er avgjørende for å sikre at behandlingen av den gir best mulig samlet miljøresultat. Ved behandling av spillolje bør regenerering prioriteres, eller eventuelt andre materialgjenningsoperasjoner som gir et tilsvarende eller bedre samlet miljøresultat enn regenerering. Med sikte på ytterligere forbedring av håndteringen av spillolje bør Kommisjonen vurdere og eventuelt foreslå tiltak for å forbedre behandlingen av spillolje, herunder kvantitative mål for regenerering. Ved denne gjennomgåelsen bør det tas hensyn til behandlingalternativene når det gjelder regenerering av spillolje, samt til kvaliteten og sluttbruken av de regenererte og materialgjenvunne produktene.
- 56) For å unngå avfallsbehandling der ressurser fastslåses på de lavere nivåene i avfallshierar-

¹⁶ EFT L 39 av 16.2.1993, s. 3.

- kiet, og for å muliggjøre materialgjenvinning av høy kvalitet og styrke utbredelsen av sekundære kvalitetsråvarer, bør medlemsstatene sikre at bioavfall samles inn separat og materialgjenvinnes på en måte som bidrar til et høyt beskyttelsesnivå for miljøet, og gir et resultat som oppfyller relevante standarder for høy kvalitet.
- 57) Dette direktivet setter langsiktige mål for avfallshåndteringen i Unionen og gir marked-saktører og medlemsstatene en god pekepinn på hvilke investeringer som kreves for å nå disse målene. Når medlemsstatene utarbeider sine nasjonale avfallshåndteringsplaner og planlegger investeringer i infrastrukturen for avfallshåndtering, bør de vurdere og ta hensyn til hvilke investeringer og andre finansielle midler som kreves, også for lokale myndigheter. Denne vurderingen bør inngå i avfallshåndteringsplanen eller i andre strategidokumenter. I den forbindelse bør medlemsstatene utnytte investeringene godt, herunder gjennom unionsmidler, ved å prioritere forebygging, herunder ombruk, forberedelse til ombruk og materialgjenvinning i tråd med avfallshierarkiet. Kommisjonen bør bistå vedkommende myndigheter med å utarbeide en effektiv finansiell ramme, herunder ved bruk av unionsmidler der det er hensiktsmessig, for å gjennomføre kravene i dette direktivet i samsvar med avfallshierarkiet og støtte innovasjon innenfor teknologi og avfallshåndtering.
- 58) Korrekt håndtering av farlig avfall utgjør fortsatt et problem i Unionen, og dataene om behandlingen av slikt avfall er ufullstendige. Det er derfor nødvendig å styrke registrerings- og sporbarhetssystemer ved å opprette elektroniske registre over farlig avfall i medlemsstatene. Elektronisk datainnnsamling bør eventuelt utvides til andre typer avfall for å forenkle journalføringen for virksomheter og forvaltninger og forbedre overvåkingen av avfallsstrømmer i Unionen.
- 59) Gjennomføringsrapportene som utarbeides av medlemsstatene hvert tredje år, har ikke vist seg å være et effektivt verktøy for å kontrollere overholdelse av regelverket eller sikre en god gjennomføring av det, og skaper en unødvendig administrativ byrde. Bestemmelsene som forplikter medlemsstatene til å utarbeide slike rapporter, bør derfor oppheves. I stedet bør kontroll med overholdelsen av regelverket baseres utelukkende på de dataene som medlemsstatene hvert år rapporterer til Kommisjonen.
- 60) Dataene som rapporteres av medlemsstatene, er avgjørende for at Kommisjonen skal kunne vurdere medlemsstatenes overholdelse av Unionens avfallsregelverk. Dataenes kvalitet, pålitelighet og sammenlignbarhet bør forbedres ved å innføre en sentral dataportal for alle avfallsdata, slette foreldede rapporteringskrav, sammenligne nasjonale rapporteringsmetoder og innføre en kontrollrapport om datakvaliteten. Når medlemsstatene rapporterer om oppnåelsen av målene fastsatt i Unionens regelverksakter om avfall, bør de derfor bruke de nyeste reglene som Kommisjonen har utarbeidet, og metoder som er utviklet av de respektive vedkommende nasjonale myndighetene som er ansvarlige for å gjennomføre dette direktivet.
- 61) For å lette korrekt tolkning og gjennomføring av kravene fastsatt i direktiv 2008/98/EF er det hensiktsmessig å utarbeide og regelmessig gjennomgå retningslinjer for disse kravene og sikre informasjonsutveksling og deling av beste praksis mellom medlemsstatene når det gjelder den praktiske gjennomføringen og håndhevingen av kravene. Slike retningslinjer og slik informasjonsutveksling og deling av beste praksis bør blant annet bidra til en felles forståelse og den praktiske anvendelsen av definisjonen av «avfall», herunder begrepet «kassere», og bør ta hensyn til sirkulære forretningsmodeller der for eksempel et stoff eller en gjenstand overføres fra én besitter til en annen uten at hensikten er å kassere stoffet eller gjenstanden.
- 62) For å supplere eller endre direktiv 2008/98/EF bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen med hensyn til artikkel 7 nr. 1, artikkel 9 nr. 8, artikkel 11a nr. 10, artikkel 27 nr. 1, artikkel 27 nr. 4 og artikkel 38 nr. 2 og 3 i nevnte direktiv, som endret ved dette direktivet. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹⁷. For å sikre lik deltagelse i utarbeidingen av delegerede rettsakter er det særlig viktig at Europaparlamentet og Rådet mottar alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og at deres

¹⁷ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

sakkyndige systematisk har adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som er med på utarbeidingen av delegerede rettsakter.

- 63) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av direktiv 2008/98/EF bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til direktivets artikkel 5 nr. 2, artikkel 6 nr. 2, artikkel 8 nr. 5, artikkel 9 nr. 7, artikkel 11a nr. 9, artikkel 33 nr. 2, artikkel 35 nr. 5 og artikkel 37 nr. 7, som endret ved dette direktivet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁸.
- 64) Ettersom målene for dette direktivet, som er å forbedre avfallshåndteringen i Unionen og dermed bidra til å beskytte, bevare og forbedre kvaliteten på miljøet, havhelsen og sjømattryggheten ved å redusere marin forurensning, og til forsvarlig og rasjonell utnyttelse av naturressurser i hele Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske Union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 65) Direktiv 2008/98/EF bør derfor endres.
- 66) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter¹⁹ har medlemsstatene forpliktet seg til at det sammen med underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal inngå et eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom de ulike delene av et direktiv, og de tilsvarende delene i de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.
- 67) Dette direktivet er vedtatt under hensyn til forpliktelsene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming, og bør gjennomføres og anvendes i samsvar med retningslinjene i nevnte avtale.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

¹⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

¹⁹ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

Artikkel 1

Endringer

I direktiv 2008/98/EF gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

Formål og virkeområde

Dette direktivet fastsetter tiltak for å beskytte miljøet og menneskers helse ved å forebygge eller redusere avfallsgenerering og skadevirkningene av generering og håndtering av avfall, og ved å redusere de samlede følgene av ressursbruk og forbedre effektiviteten ved slik bruk, noe som er avgjørende for overgangen til en sirkulær økonomi og for å sikre Unionens konkurransevne på lang sikt.».
- 2) I artikkel 2 nr. 2 skal ny bokstav lyde:

«e) stoffer som er beregnet på bruk som formidler som definert i artikkel 3 nr. 2 bokstav g) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009²⁰, og som ikke består av eller inneholder animalske biprodukter.».
- 3) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:
  - a) Nye numre skal lyde:

«2a. «ikke-farlig avfall» avfall som ikke omfattes av nr. 2,

2b. «kommunalt avfall»

    - a) blandet avfall og separat innsamlet avfall fra husholdninger, herunder papir og papp, glass, metaller, plast, bioavfall, tre, tekstiler, emballasje, avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr, brukte batterier og akkumulatører og grovavfall, herunder madrasser og møbler,
    - b) blandet avfall og separat innsamlet avfall fra andre kilder, dersom slikt avfall er av lignende art og sammensettning som avfall fra husholdninger.

Kommunalt avfall omfatter ikke avfall fra produksjon, landbruk, skogbruk, fiske, septiktanker og avløpsnett og rensing av avløp, herunder slam fra rensenanlegg, kasserte kjøretøyer eller bygge- og rivingsavfall.

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 av 13. juli 2009 om omsetning og bruk av forvarer, endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 og oppheving av rådsdirektiv 79/373/EØF, kommisjonsdirektiv 80/511/EØF, rådsdirektiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF samt kommisjonsvedtak 2004/217/EF (EUT L 229 av 1.9.2009, s. 1).

Denne definisjonen berører ikke fordelingen av ansvaret for avfallshåndteringen mellom offentlige og private aktører,

- 2c. «bygge- og rivingsavfall» avfall som oppstår ved bygge- og rivingsarbeid,».
- b) Nr. 4 skal lyde:
- «4. «bioavfall» biologisk nedbrytbart hage- og parkavfall, næringsmiddel- og kjøkkenavfall fra husholdninger, kontorer, restauranter, grossister, kantiner, cateringfirmaer og detaljistforretninger og sammenlignbart avfall fra næringsmiddelindustrien,».
- c) Nytt nummer skal lyde:
- «4a.«næringsmiddelavfall» alle næringsmidler som definert i artikkel 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002²¹ som har blitt avfall,».
- d) Nr. 9 skal lyde:
- «9. «avfallshåndtering» innsamling, transport, gjenvinning (inkludert sortering) og sluttbehandling av avfall, herunder tilsyn med slik virksomhet og etterbehandling av deponier, samt tiltak som forhandler eller megler treffer,».
- e) I nr. 12 skal bokstav c) lyde:
- «c) innholdet av skadelige stoffer i materialer og produkter,».
- f) Nytt nummer skal lyde:
- «15a.«materialutnytting» alle former for utnytting unntatt energiutnytting og ny bearbeiding til materialer som skal brukes som brensel eller en annen energikilde. Dette omfatter blant annet forbedelse til ombruk, materialgjenvinning og utfylling,».
- g) Nytt nummer skal lyde:
- «17a.«utfylling» enhver utnyttingsoperasjon der egnet ikke-farlig avfall brukes til restaureringsformål i utgravde områder eller til anleggstekniske formål ved landskapsutforming. Avfall som brukes til utfylling, skal erstatte materialer som ikke er avfall, være egnet til ovennevnte formål og begrenses til den mengden som er strengt nødvendig for å oppnå disse formålene,».
- h) Nytt nummer skal lyde:

«21.«ordning for utvidet produsentansvar» en rekke tiltak truffet av medlemsstatene for å sikre at produsenter av produkter har økonomisk ansvar eller økonomisk og organisatorisk ansvar for håndteringen av avfallsfasen i et produkts livssyklus.».

- 4) I artikkel 4 skal nytt nummer lyde:
- «3. Medlemsstatene skal bruke økonomiske virkemidler og andre tiltak som skaper insentiver til å bruke avfallshierarkiet, for eksempel de som er angitt i vedlegg IVa, eller andre relevante virkemidler og tiltak.».
- 5) I artikkel 5 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 skal innledningen lyde:
- «1. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak for å sikre at et stoff eller en gjenstand som er et resultat av en produksjonsprosess der produksjonen av dette stoffet eller denne gjenstanden ikke er hovedformålet, ikke anses som avfall, men som et biprodukt dersom følgende vilkår er oppfylt:».
- b) Nr. 2 skal lyde:
- «2. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette detaljerte kriterier for ensartet anvendelse av vilkårene fastsatt i nr. 1 på bestemte stoffer eller gjenstander.
- Disse detaljerte kriteriene skal sikre et høyt beskyttelsesnivå for miljøet og menneskers helse og fremme forsvarlig og rasjonell utnyttelse av naturressurser.
- Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 39 nr. 2. Når Kommisjonen vedtar disse gjennomføringsrettsaktene, skal den ta utgangspunkt i de strengeste og mest miljøvennlige kriteriene som medlemsstatene har vedtatt i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, og skal prioritere reproducerbar praksis fra industriell symbiose under utarbeidingen av de detaljerte kriteriene.».
- c) Nytt nummer skal lyde:
- «3. Dersom det ikke er fastsatt kriterier på unionsplan i henhold til nr. 2, kan medlemsstatene fastsette detaljerte kriterier for anvendelsen av vilkårene fastsatt i nr. 1 på bestemte stoffer eller gjenstander.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse detaljerte kriteriene i samsvar med europaparlaments-

²¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1).

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

og rådsdirektiv (EU) 2015/1535²² dersom det kreves i henhold til nevnte direktiv.».

6) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen og bokstav a) skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak for å sikre at avfall som har gjennomgått materialgjenvinning eller annen gjenvinning, anses å ha opphørt å være avfall dersom det oppfyller følgende vilkår:

a) stoffet eller gjenstanden skal brukes til bestemte formål,».

ii) Annet ledd utgår.

b) Nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

«2. Kommisjonen skal overvåke utviklingen av nasjonale kriterier for når avfall opphører å være avfall i medlemsstatene og vurdere behovet for å utarbeide unionsomfattende kriterier på grunnlag av dette. For dette formålet og dersom det er hensiktsmessig, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette detaljerte kriterier for ensartet anvendelse av vilkårene fastsatt i nr. 1 på visse typer avfall.

Disse detaljerte kriteriene skal sikre et høyt beskyttelsesnivå for miljøet og menneskers helse og fremme forsvarlig og rasjonell utnyttelse av naturressurser. De skal omfatte

a) avfall som tillates brukt som innkommende materiale ved gjenvinningen,

b) tillatte behandlingsprosesser og -metoder,

c) kvalitetskriterier for materialer som opphører å være avfall som resultat av gjenvinningen i samsvar med gjeldende produktstandarder, herunder ved behov grenseverdier for forurensende stoffer,

d) krav til håndteringssystemene for å vise at kriteriene for når avfall opphører å være avfall, er oppfylt, herunder med hensyn til kvalitetskontroll og egenkontroll og akkreditering, dersom det er relevant, og

e) et krav om en samsvarserklæring.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 39 nr. 2.

Når Kommisjonen vedtar disse gjennomføringsrettsaktene, skal den ta hensyn til de relevante kriteriene som er fastsatt av medlemsstatene i samsvar med nr. 3, og skal ta utgangspunkt i de strengeste og mest miljøvennlige av disse kriteriene.

3. Dersom det ikke er fastsatt kriterier på unionsplan i henhold til nr. 2, kan medlemsstatene fastsette detaljerte kriterier for anvendelsen av vilkårene fastsatt i nr. 1 på visse typer avfall. Disse detaljerte kriteriene skal ta hensyn til stoffets eller gjenstandens eventuelle skadevirkninger på miljøet og menneskers helse og skal oppfylle kravene fastsatt i nr. 2 bokstav a)–e).

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse kriteriene i samsvar med direktiv (EU) 2015/1535 dersom det kreves i henhold til nevnte direktiv.

4. Dersom det ikke er fastsatt kriterier verken på unionsplan eller nasjonalt plan i henhold til henholdsvis nr. 2 eller 3, kan en medlemsstat beslutte i hvert enkelt tilfelle at visse typer avfall har opphørt å være avfall, eller treffe egnede tiltak for å kontrollere dette, på grunnlag av vilkårene fastsatt i nr. 1 og, dersom det er nødvendig, i samsvar kravene fastsatt i nr. 2 bokstav a)–e), og under hensyn til grenseverdier for forurensende stoffer og eventuelle skadevirkninger på miljøet og menneskers helse. Det er ikke påkrevd å melde slike beslutninger i enkeltsaker til Kommisjonen i samsvar med direktiv (EU) 2015/1535.

Medlemsstatene kan offentliggjøre beslutninger i enkeltsaker og resultatene av vedkommende myndigheters kontroll elektronisk.».

c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Den fysiske eller juridiske personen som

a) for første gang bruker et materiale som har opphørt å være avfall, og som ikke er brakt i omsetning, eller

²² Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/1535 av 9. september 2015 om en informasjonsprosedyre for tekniske forskrifter og regler for informasjonssamfunns tjenester (EUT L 241 av 17.9.2015, s. 1).

- b) bringer et materiale i omsetning for første gang etter at det har opphørt å være avfall, skal sikre at materialet oppfyller relevante krav i henhold til gjeldende regelverk for kjemikalier og produkter. Vilkårene fastsatt i nr. 1 skal være oppfylt før regelverket for kjemikalier og produkter får anvendelse på det materialet som har opphørt å være avfall.».
- 7) I artikkel 7 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 skal første punktum lyde:
- «1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a for å utfylle dette direktivet ved å fastsette en avfallsliste, og gjennomgå listen i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkelen.».
- b) Nr. 2 skal lyde:
- «2. En medlemsstat kan anse avfall som farlig avfall når avfallet, selv om det ikke er oppført som dette på avfallslisten, har en eller flere av egenskapene oppført i vedlegg III. Medlemsstatene skal straks underrette Kommisjonen om alle slike tilfeller og legge fram all relevant informasjon for Kommisjonen. På bakgrunn av de meldingene som kommer inn, skal listen gjennomgås for å avgjøre om det skal gjøres tilpasninger i den.».
- c) Nr. 5 utgår.
- 8) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 skal nye ledd lyde:
- «Dersom slike tiltak omfatter opprettelse av ordninger for utvidet produsentansvar, får de generelle minstekravene fastsatt i artikkel 8a anvendelse.
- Medlemsstatene kan beslutte at produsenter av produkter som på eget initiativ påtar seg økonomisk eller økonomisk og organisatorisk ansvar for håndteringen av avfallsfasen i et produkts livssyklus, bør anvende noen av eller alle de generelle minstekravene fastsatt i artikkel 8a.».
- b) Nr. 2 skal lyde:
- «2. Medlemsstatene kan treffe egnede tiltak for å fremme utforming av produkter og produktkomponenter som reduserer innvirkningen på miljøet og genereringen av avfall under framstilling og etterfølgende bruk av produktene, og for å sikre at gjenvinning og sluttbehandling av produkter som er blitt til avfall, skjer i samsvar med artikkel 4 og artikkel 13.

Slike tiltak kan blant annet stimulere til utvikling, produksjon og markedsføring av produkter og produktkomponenter som er egnet for flergangsbruk, som inneholder materialgjenvunne materialer, som er teknisk varige og enkle å reparere, og som etter å ha blitt avfall, er egnet for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning for å lette korrekt bruk av avfallshierarkiet. Tiltakene skal ta hensyn til produktenes innvirkning gjennom hele livssyklusen, til avfallshierarkiet og eventuelt til muligheten for at de kan materialgjenvinnes flere ganger.».

c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Kommisjonen skal legge til rette for informasjonsutveksling mellom medlemsstatene og de aktørene som deltar i ordninger for utvidet produsentansvar, når det gjelder den praktiske gjennomføringen av de generelle minstekravene fastsatt i artikkel 8a. Dette omfatter blant annet informasjonsutveksling om beste praksis for å sikre tilfredsstillende styring, samarbeid over landegrensene med hensyn til ordninger for utvidet produsentansvar og et velfungerende indre marked, om organisatoriske forhold og overvåking av organisasjoner som på vegne av produsenter av produkter gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar, om tilpasning av finansielle bidrag, om utvelging av avfallshåndterere, og om forebygging av forsøpling. Kommisjonen skal offentliggjøre resultatene av informasjonsutvekslingen og kan gi retningslinjer for disse og andre relevante aspekter.

Kommisjonen skal i samråd med medlemsstatene offentliggjøre retningslinjer for samarbeid over landegrensene med hensyn til ordninger for utvidet produsentansvar og for tilpasning av finansielle bidrag nevnt i artikkel 8a nr. 4 bokstav b).

Dersom det er nødvendig for å unngå vridning av det indre marked, kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette kriterier med sikte på en ensartet anvendelse av artikkel 8a nr. 4 bokstav b), men uten å fastsette bidragenenes nøyaktige størrelse. Disse gjennomføringsrettsaktene

skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 39 nr. 2.».

9) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 8a

Generelle minstekrav til ordninger for utvidet produsentansvar

1. Dersom det er opprettet ordninger for utvidet produsentansvar i samsvar med artikkel 8 nr. 1, også i henhold til andre EU-regelverksakter, skal medlemsstatene
  - a) definere tydelig alle berørte aktørers roller og ansvarsområder, herunder produsenter av produkter som bringer disse i omsetning i medlemsstaten, organisasjonene som gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar på deres vegne, private eller offentlige avfallsaktører, lokale myndigheter og, dersom det er relevant, aktører knyttet til ombruk og forberedelse til ombruk samt foretak med et sosialt formål,
  - b) i tråd med avfallshierarkiet fastsette mål for avfallshåndtering med sikte på å nå minst de kvantitative målene som gjelder for ordningen for utvidet produsentansvar fastsatt i dette direktivet, direktiv 94/62/EF, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/19/EU²³, og fastsette andre kvantitative og/eller kvalitative mål som anses som relevante for ordningen for utvidet produsentansvar,
  - c) sikre at det er innført et rapporteringssystem for å samle inn data om produktene som produsentene av produkter som er underlagt utvidet produsentansvar, bringer i omsetning i medlemsstaten, og data om innsamling og behandling av avfall fra disse produktene med angivelse, dersom det er relevant, av avfallsmaterialstrømmene og andre data som er relevante med hensyn til bokstav b),
  - d) sikre at produsenter av produkter likebehandles, uavhengig av deres opprinnelse eller størrelse, uten å pålegge en uforholdsmessig stor regelverksbyrde på produsenter, herunder små og

mellomstore bedrifter, som framstiller produkter i små mengder.

2. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at avfallsbesitterne som ordningene for utvidet produsentansvar opprettet i samsvar med artikkel 8 nr. 1 er rettet mot, informeres om avfallsforebyggende tiltak, sentraler for ombruk og forberedelse til ombruk, ordninger for retur og avfallsinnsamling, og om forebygging av forsøpling. Medlemsstatene skal også treffe tiltak for å oppmuntre avfallsbesitterne til å ta ansvar for å levere avfall til de separate innsamlingsystemene som er innført, særlig, dersom det er relevant, ved hjelp av økonomiske insentiver eller regler.
3. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at enhver produsent av produkter eller enhver organisasjon som gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar på vegne av produsenter av produkter,
  - a) har et klart definert dekningsområde med hensyn til geografi, produkter eller materialer, uten å begrense disse områdene til de områdene der avfallsinnsamlingen og -håndteringen er mest lønnsom,
  - b) sikrer tilstrekkelig tilgang til avfallsinnsamlingssystemer innenfor områdene nevnt i bokstav a),
  - c) har de finansielle midlene eller finansielle og organisatoriske midlene som kreves for å overholde forpliktelsene tilknyttet utvidet produsentansvar,
  - d) innfører et egnet system for egenkontroll, eventuelt støttet av regelmessige uavhengige revisjoner, med sikte på å vurdere
    - i) egen økonomistyring, herunder oppfyllelse av kravene fastsatt i nr. 4 bokstav a) og b),
    - ii) kvaliteten på dataene som samles inn og rapporteres i samsvar med nr. 1 bokstav c) i denne artikkelen, og i samsvar med kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006,
  - e) offentliggjør opplysninger om oppnåelsen av målene for avfallshåndtering nevnt i nr. 1 bokstav b) og, når det gjelder kollektiv overholdelse av forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar, også opplysninger om
    - i) eierskap og medlemskap,

²³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/19/EU av 4. juli 2012 om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE) (EUT L 197 av 24.7.2012, s. 38).

- ii) det finansielle bidraget som produsentene av produkter betaler per solgte enhet eller per tonn produkt som bringes i omsetning, og
  - iii) framgangsmåten for utvelgning av avfallshåndterere.
4. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at de finansielle bidragene som produsenten av produktet betaler for å overholde sine forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar,
- a) dekker følgende kostnader for de produktene som produsenten bringer i omsetning i den berørte medlemsstaten:
    - Kostnadene ved separat innsamling av avfall og påfølgende transport og behandling, inkludert behandlingen som kreves for å oppfylle Unionens mål for avfallshåndtering, og kostnadene som kreves for å oppfylle andre mål som nevnt i nr. 1 bokstav b), idet det tas hensyn til inntektene fra ombruk, fra salg av sekundære råvarer fra dens produkter og fra uinnløste deponeringsgebyrer.
    - Kostnadene ved god informasjons-overføring til avfallsbesitterne i samsvar med nr. 2.
    - Kostnadene ved innsamling og rapportering av data i samsvar med nr. 1 bokstav c).
 Denne bokstaven får ikke anvendelse på ordninger for utvidet produsentansvar som er opprettet i henhold til direktiv 2000/53/EF, 2006/66/EF eller 2012/19/EU,
  - b) ved kollektiv overholdelse av forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar, dersom det er mulig tilpasses til enkeltprodukter eller grupper av produkter som ligner hverandre, særlig ved å ta hensyn til deres holdbarhet og om de kan repareres, brukes om igjen og materialgjenvinnes, samt til forekomsten av farlige stoffer, og dermed er basert på et livssyklusperspektiv og i samsvar med kravene fastsatt i relevant unionsrett samt, dersom det er relevant, er basert på harmoniserte kriterier for å sikre et velfungerende indre marked, og
  - c) ikke overstiger kostnadene som kreves for å yte avfallshåndteringstjenester på en kostnadseffektiv måte. Slike kostna-

der skal fastsettes på en gjennomiktig måte av de berørte aktørene.

Dersom det er berettiget ut fra behovet for å sikre korrekt avfallshåndtering og den økonomiske levedyktigheten til ordningen for utvidet produsentansvar, kan medlemsstatene fravike den økonomiske ansvarsfordelingen som er fastsatt i bokstav a), forutsatt at

- i) når det gjelder ordninger for utvidet produsentansvar som er opprettet med sikte på å nå avfallshåndteringsmål og mål som er fastsatt i henhold til EU-regelverksakter, dekker produsentene av produkter minst 80 % av de nødvendige kostnadene,
  - ii) når det gjelder ordninger for utvidet produsentansvar som er opprettet 4. juli 2018 eller på en senere dato med sikte på å nå avfallshåndteringsmål og mål som bare er fastsatt i medlemsstatens lovgivning, dekker produsentene av produkter minst 80 % av de nødvendige kostnadene,
  - iii) når det gjelder ordninger for utvidet produsentansvar som er opprettet før 4. juli 2018 med sikte på å nå avfallshåndteringsmål og mål som bare er fastsatt i medlemsstatens lovgivning, dekker produsentene av produkter minst 50 % av de nødvendige kostnadene,
- og forutsatt at de resterende kostnadene dekkes av de opprinnelige avfallsprodusentene eller distributørene.
- Dette unntaket kan ikke brukes til å redusere den andelen av kostnadene som dekkes av produsentene av produkter i henhold til ordninger for utvidet produsentansvar som er opprettet før 4. juli 2018.
5. Medlemsstatene skal innføre et egnet rammeverk for overvåking og håndheving med sikte på å sikre at produsentene av produkter og organisasjonene som gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar på deres vegne, gjennomfører sine forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar, herunder ved fjernsalg, at de finansielle midlene brukes på riktig måte, og at alle aktører som deltar i gjennomføringen av ordningene for utvidet produsentansvar, rapporterer pålitelige data.

Dersom det på en medlemsstats territorium er flere organisasjoner som gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar på vegne av produsenter av pro-

dukter, skal den berørte medlemsstaten utpeke minst ett organ uten private interesser eller en offentlig myndighet til å overvåke gjennomføringen av forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar.

Hver medlemsstat skal tillate at produsenter av produkter som er etablert i en annen medlemsstat, og som bringer produkter i omsetning på førstnevnte medlemsstats territorium, kan utpeke en juridisk eller fysisk person på medlemsstatens territorium som representant med sikte på å oppfylle produsentens forpliktelser i henhold til ordningene for utvidet produsentansvar på medlemsstatens territorium.

Med henblikk på å overvåke og kontrollere at produsenten av produktet overholder sine forpliktelser i forbindelse med ordninger for utvidet produsentansvar, kan medlemsstatene fastsette krav, for eksempel krav til registrering, informasjon og rapportering, som skal oppfylles av en juridisk eller fysisk person som skal utpekes som representant på deres territorium.

6. Medlemsstatene skal sikre at det er regelmessig dialog mellom berørte parter som deltar i gjennomføringen av ordningene for utvidet produsentansvar, herunder produsenter og distributører, private eller offentlige avfallsaktører, lokale myndigheter, sivilsamfunnsorganisasjoner og, dersom det er relevant, aktører som har et sosialt formål, nettverk for ombruk og reparasjon og aktører knyttet til forberedelse til ombruk.
  7. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å sikre at ordninger for utvidet produsentansvar som er opprettet før 4. juli 2018, er i samsvar med denne artikkelen innen 5. januar 2023.
  8. Offentliggjøringen av opplysninger i henhold til denne artikkelen berører ikke kravet om fortrolig behandling av forretningsmessig følsomme opplysninger i samsvar med relevant unionsrett og nasjonal rett.»
- 10) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

Avfallsforebygging

1. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å forebygge at avfall oppstår. Disse tiltakene skal minst
  - a) fremme og støtte bærekraftige produksjons- og forbruksmodeller,
  - b) oppmuntre til utforming, framstilling og bruk av produkter som er ressurseffek-

- c) være rettet mot produkter som inneholder kritiske råvarer, for å forebygge at disse råvarene blir avfall,
- d) oppmuntre til ombruk av produkter og at det opprettes systemer som fremmer reparasjons- og ombruksvirksomhet, herunder særlig med hensyn til elektrisk og elektronisk utstyr, tekstiler og møbler, samt emballasje og byggematerialer og -produkter,
- e) fremme, etter hva som er hensiktsmessig og uten at det berører immaterialrettigheter, tilgang til reservedeler, bruksanvisninger, tekniske opplysninger eller andre virkemidler, annet utstyr eller annen programvare som gjør det mulig å reparere og bruke produkter om igjen uten at det går på bekostning av deres kvalitet og sikkerhet,
- f) redusere avfallsgenerering i prosesser knyttet til industriproduksjon, utvinning av mineraler, framstilling og bygge- og rivingsarbeid, idet det tas hensyn til beste tilgjengelige teknikker,
- g) redusere generering av næringsmiddelavfall i primærproduksjon, innenfor bearbeiding og framstilling, i detaljhandelen og annen distribusjon av næringsmidler, innenfor restaurant- og serveringsvirksomhet samt i husholdninger, som et bidrag til FN's bærekraftsmål om innen 2030 å redusere det globale næringsmiddelavfallet per innbygger i detaljist- og forbrukerleddet med 50 % og å redusere næringsmiddel-tap i produksjons- og forsyningskjedene,
- h) oppmuntre til donasjon av næringsmidler og annen omfordeling med sikte på konsum, slik at bruk som næringsmidler prioriteres framfor bruk som forvarer og ny bearbeiding til produkter som ikke er næringsmidler,
- i) fremme reduksjon av innholdet av farlige stoffer i materialer og produkter, uten at det berører harmoniserte lovfestede krav som gjelder disse materialene og produktene fastsatt på unionsplan, og sikre at enhver leverandør av et produkt som definert i artikkel 3 nr. 33 i europaparlaments- og råds-

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

- forordning (EF) nr. 1907/2006²⁴ fra og med 5. januar 2021 leverer opplysningene fastsatt i artikkel 33 nr. 1 i nevnte forordning til Det europeiske kjemikaliebyrå,
- j) redusere avfallsgenereringen, særlig avfall som ikke er egnet til forberedelse til ombruk eller materialgjenvinning,
  - k) identifisere produktene som er hovedkildene til forurensning, særlig i naturen og havmiljøet, og treffe egnede tiltak for å forebygge og redusere søppel fra slike produkter; dersom medlemsstatene beslutter å gjennomføre denne forpliktelsen gjennom markedsrestriksjoner, skal de sikre at slike restriksjoner er forholdsmessige og ikke innebærer forskjellsbehandling,
  - l) søke å stanse marin forurensning som et bidrag til å nå FN's bærekraftsmål om å forebygge og i betydelig grad redusere alle former for havforurensning, og
  - m) utvikle og støtte opplysningskampanjer for å øke bevisstheten om avfallsforebygging og forurensning.
2. Det europeiske kjemikaliebyrå skal innen 5. januar 2020 opprette en database for dataene som skal leveres til byrået i henhold til nr. 1 bokstav i), og skal vedlikeholde den. Det europeiske kjemikaliebyrå skal gi avfallsbehandlere tilgang til denne databasen. Den skal også gi forbrukere tilgang til denne databasen på anmodning.
  3. Medlemsstatene skal overvåke og vurdere gjennomføringen av de avfallsforebyggende tiltakene. For dette formålet skal de bruke egnede kvalitative eller kvantitative indikatorer og mål, særlig med hensyn til mengden avfall som genereres.
  4. Medlemsstatene skal overvåke og vurdere gjennomføringen av sine tiltak for ombruk ved å måle ombruk på grunnlag av den felles metoden som er fastsatt ved gjennomføringsrettsakten nevnt i nr. 7, fra og med første hele kalenderår etter at nevnte gjennomføringsrettsakt er vedtatt.
  5. Medlemsstatene skal overvåke og vurdere gjennomføringen av sine tiltak for forebygging av næringsmiddelavfall ved å måle mengden av næringsmiddelavfall på grunnlag av metoden som er fastsatt i den delegerte rettsakten nevnt i nr. 8, fra og med første hele kalenderår etter at nevnte delegerte rettsakt er vedtatt.
  6. Innen 31. desember 2023 skal Kommisjonen undersøke dataene om næringsmiddelavfall som er oversendt fra medlemsstatene i samsvar med artikkel 37 nr. 3, med sikte på å vurdere om det er mulig å fastsette et unionsomfattende mål for reduksjon av næringsmiddelavfall som skal nås innen 2030, på grunnlag av dataene som medlemsstatene har rapportert i samsvar med den felles metoden fastsatt i henhold til nr. 8 i denne artikkelen. For dette formålet skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et regelverksforslag.
  7. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette indikatorer som gjør det mulig å måle den totale framdriften i gjennomføringen av de avfallsforebyggende tiltakene, og skal innen 31. mars 2019 vedta en gjennomføringsrettsakt for å fastsette en felles metode for rapportering om ombruk av produkter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 39 nr. 2.
  8. Innen 31. mars 2019 skal Kommisjonen på grunnlag av resultatet av arbeidet i EU-plattformen om næringsmiddelavfall og matsvinn vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 38a for å utfylle dette direktivet ved å fastsette en felles metode og minstekrav til kvalitet som gjør det mulig å måle mengden av næringsmiddelavfall på en ensartet måte.
  9. Innen 31. desember 2024 skal Kommisjonen undersøke data om ombruk som er oversendt fra medlemsstatene i samsvar med artikkel 37 nr. 3, med sikte på å vurdere om det er mulig å vedta tiltak for å fremme ombruk av produkter, herunder å fastsette kvantitative mål. Kommisjonen skal også undersøke om det er mulig å fastsette andre avfallsforebyggende tiltak, herunder mål for reduksjon av avfall. For dette formålet skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et regelverksforslag.»

²⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå, om endring av direktiv 1999/45/EF og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 793/93 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/94 samt rådsdirektiv 76/769/EØF og kommisjonsdirektiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1).

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

11) Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

Gjenvinning

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at avfall gjenomgår forberedelse til ombruk, materialgjenvinning eller annen gjenvinning i samsvar med artikkel 4 og 13.
2. Der det er nødvendig for å overholde nr. 1 og for å legge til rette for eller forbedre forberedelse til ombruk, materialgjenvinning og annen gjenvinning, skal avfall samles inn separat, og det skal ikke blandes med annet avfall eller andre materialer med forskjellige egenskaper.
3. Medlemsstatene kan tillate unntak fra nr. 2, forutsatt at minst ett av følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Samlet innsamling av visse typer avfall påvirker ikke deres potensial for forberedelse til ombruk, materialgjenvinning eller annen gjenvinning i samsvar med artikkel 4, og gir et resultat fra disse operasjonene som kvalitetsmessig er sammenlignbart med det som oppnås gjennom separat innsamling.
  - b) Separat innsamling gir ikke det beste miljøresultatet når det tas hensyn til de samlede miljøvirkningene av håndteringen av de relevante avfallsstrømmene.
  - c) Separat innsamling er ikke teknisk gjennomførbart med hensyn til god praksis for avfallsinnsamling.
  - d) Separat innsamling vil medføre uforholdsmessige økonomiske kostnader sett i forhold til kostnadene knyttet til negative miljø- og helsevirkninger av innsamling og behandling av blandet avfall, muligheten for effektivitetsforbedringer ved innsamling og behandling av avfall, inntekter fra salg av sekundære råvarer samt bruken av prinsippet om at forurenser betaler og utvidet produsentansvar.

Medlemsstatene skal regelmessig gjenomgå unntakene i henhold til dette nummeret, idet det tas hensyn til god praksis ved separat innsamling av avfall og annen utvikling innenfor avfallshåndtering.
4. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å sikre at avfall som er innsamlet separat for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning i samsvar med artikkel 11 nr. 1 og artikkel 22, ikke forbrennes, unntatt avfall som er et resultat av etterfølgende behandling av det

separat innsamlede avfallet der forbrenning gir det beste miljøresultatet, i samsvar med artikkel 4.

5. Dersom det er nødvendig for å overholde nr. 1 i denne artikkelen, og for å legge til rette for eller forbedre gjenvinning, skal medlemsstatene treffe de tiltakene som før eller under gjenvinning er nødvendig for å fjerne farlige stoffer, blandinger og bestanddeler fra farlig avfall, med sikte på å behandle dem i samsvar med artikkel 4 og 13.
6. Innen 31. desember 2021 skal medlemsstatene framlegge en rapport for Kommisjonen om gjennomføringen av denne artikkelen med hensyn til kommunalt avfall og bioavfall, herunder om hvilke materialer og geografiske områder som omfattes av separat innsamling, og eventuelle unntak i henhold til nr. 3.».

12) I artikkel 11 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«*Forberedelse til ombruk og materialgjenvinning*».

b) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å fremme forberedelse til ombruk, særlig ved å oppmuntre til opprettelse av og støtte til nettverk for forberedelse til ombruk og reparasjon, ved å legge til rette for, dersom det er forenlig med korrekt avfallshåndtering, deres tilgang til avfall som besittes av innsamlingsordninger eller innsamlingsanlegg og kan forberedes til ombruk, men som ikke er beregnet på forberedelse til ombruk av disse ordningene eller anleggene, og ved å fremme bruk av økonomiske virkemidler, innkjøpskriterier, kvantitative mål eller andre tiltak.

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å fremme materialgjenvinning av høy kvalitet, og skal for dette formålet i henhold til artikkel 10 nr. 2 og 3 innføre separat innsamling av avfall.

Med forbehold for artikkel 10 nr. 2 og 3 skal medlemsstatene innføre separat innsamling som minimum for papir, metall, plast og glass, og innen 1. januar 2025 for tekstiler.

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å fremme selektiv riving for å gjøre det mulig å fjerne og håndtere farlige stoffer på en sikker måte og lette ombruk og materialgjenvinning av høy kvalitet ved selektiv fjerning av materialer, og

for å sikre at det innføres sorteringsordninger for bygge- og rivingsavfall som minimum for tre, mineralfraksjoner (betong, teglstein, fliser og keramikk, steiner), metall, glass, plast og gips.».

c) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen skal lyde:

«2. For å nå målene i dette direktivet og gå over til en europeisk sirkulær økonomi med en høy grad av ressurs effektivitet skal medlemsstatene treffe de tiltakene som er nødvendige for å oppnå følgende mål:».

ii) Nye bokstaver skal lyde:

«c) Innen 2025: Forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av kommunalt avfall økes til minst 55 vektprosent.

d) Innen 2030: Forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av kommunalt avfall økes til minst 60 vektprosent.

e) Innen 2035: Forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av kommunalt avfall økes til minst 65 vektprosent.».

d) Nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

«3. En medlemsstat kan forlenge fristene for å nå målene nevnt i nr. 2 bokstav c), d) og e) med inntil fem år, forutsatt at medlemsstaten

a) forberedte til ombruk og sørget for materialgjenvinning av mindre enn 20 % eller deponerte mer enn 60 % av det genererte kommunale avfallet sitt i 2013, som rapportert i OECDs og Eurostats felles spørreskjema, og

b) senest 24 måneder før fristene fastsatt i henholdsvis bokstav c), d) eller e) i nr. 2, underretter Kommisjonen om at den har til hensikt å forlenge de respektive fristene og framlegger en gjennomføringsplan i samsvar med vedlegg IVb.

4. Innen tre måneder etter mottak av gjennomføringsplanen framlagt i henhold til nr. 3 bokstav b) kan Kommisjonen be en medlemsstat om å revidere denne planen dersom Kommisjonen anser at planen ikke oppfyller kravene angitt i vedlegg IVb. Den berørte medlemsstaten skal framlegge en revidert plan senest tre måneder etter mottak av Kommisjonens forespørsel.

5. Ved forlengelse av fristen for å nå målene i samsvar med nr. 3 skal den berørte medlemsstaten treffe de tiltakene som er nødvendige for å øke graden av forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av kommunalt avfall

a) til minst 50 % innen 2025 ved forlengelse av fristen for å nå målet nevnt i nr. 2 bokstav c),

b) til minst 55 % innen 2030 ved forlengelse av fristen for å nå målet nevnt i nr. 2 bokstav d),

c) til minst 60 % innen 2035 ved forlengelse av fristen for å nå målet nevnt i nr. 2 bokstav e).».

e) Nye numre skal lyde:

«6. Innen 31. desember 2024 skal Kommisjonen vurdere å fastsette mål for forbedelse til ombruk og for materialgjenvinning av bygge- og rivingsavfall og dets materialspesifikke fraksjoner, og av tekstilavfall, avfall fra varehandelen, ikke-farlig industriavfall og andre avfallsstrømmer, samt mål for forbedelse til ombruk av kommunalt avfall og mål for materialgjenvinning av kommunalt bioavfall. For dette formålet skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et regelverksforslag.

7. Innen 31. desember 2028 skal Kommisjonen gjennomgå målet fastsatt i nr. 2 bokstav e). For dette formålet skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et regelverksforslag.

Kommisjonen skal vurdere sambehandlingsteknologi som gjør det mulig å innarbeide mineraler i samforbrenningsprosessen for kommunalt avfall. Dersom det som en del av denne gjennomgåelsen kan finnes en pålitelig metode, skal Kommisjonen vurdere om slike mineraler kan medregnes i materialgjenvinningsmålene.».

13) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 11a

Regler for beregning av måloppnåelse

1. For å kunne beregne om målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 bokstav c), d) og e) og i artikkel 11 nr. 3 er nådd

a) skal medlemsstatene beregne vekten av det kommunale avfallet som er generert og forberedt til ombruk eller materialgjenvunnet i et bestemt kalenderår,

- b) skal vekten av det kommunale avfallet som er forberedt til ombruk, beregnes som vekten av produkter eller produktkomponenter som er blitt kommunalt avfall, og som har gjennomgått all nødvendig kontroll, rengjøring eller reparasjon for å muliggjøre ombruk uten ytterligere sortering eller forbehandling,
- c) skal vekten av materialgjenvunnet kommunalt avfall beregnes som vekten av avfall som etter all nødvendig kontroll, sortering og andre forberedende operasjoner for å fjerne avfallsmaterialer som etterfølgende ny bearbeiding ikke er rettet mot, og for å sikre materialgjenvinning av høy kvalitet, går inn i materialgjenvinningsoperasjonen der avfallsmaterialer faktisk blir bearbeidet på nytt til produkter, materialer eller stoffer.
2. I henhold til nr. 1 bokstav c) skal vekten av materialgjenvunnet kommunalt avfall måles når avfallet går inn i materialgjenvinningsoperasjonen.
- Som unntak fra første ledd kan vekten av materialgjenvunnet kommunalt avfall måles i form av vekten av utgående avfall etter en sorteringsoperasjon, forutsatt at
- a) slikt utgående avfall deretter materialgjenvinnes,
- b) vekten av materialer eller stoffer som fjernes ved ytterligere operasjoner før materialgjenvinningsoperasjonen og deretter materialgjenvinnes, ikke regnes med i vekten av det avfallet som rapporteres som materialgjenvunnet.
3. Medlemsstatene skal opprette et effektivt kvalitetskontroll- og sporbarhetssystem for kommunalt avfall for å sikre at vilkårene fastsatt i nr. 1 bokstav c) og i nr. 2 i denne artikkelen blir overholdt. For å sikre at dataene som er samlet inn om materialgjenvunnet avfall er pålitelige og nøyaktige, kan systemet bestå av elektroniske registre opprettet i henhold til artikkel 35 nr. 4, tekniske spesifikasjoner for kvalitetskravene til sortert avfall, eller gjennomsnittlig tapsprosent for sortert avfall for henholdsvis ulike avfallstyper og ulike avfallshåndteringspraksiser. Gjennomsnittlig tapsprosent skal bare brukes i tilfeller der det ikke kan innhentes pålitelige data på annen måte, og skal beregnes på grunnlag av beregningsreglene fastsatt i den delegerte rettsakten som er vedtatt i henhold til nr. 10 i denne artikkelen.
4. Ved beregning av om målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 bokstav c), d) og e) og i artikkel 11 nr. 3 er nådd, kan mengden av kommunalt biologisk nedbrytbart avfall som går til aerob eller anaerob behandling, regnes som materialgjenvunnet dersom denne behandlingen genererer kompost, bioester eller et annet materiale med en lignende mengde materialgjenvunnet innhold som det innkommende materialet, og som skal brukes som et materialgjenvunnet produkt, materiale eller stoff. Dersom utgangsmaterialet skal brukes på jord, kan medlemsstatene regne det som materialgjenvunnet bare dersom dette gir positive virkninger for landbruk eller miljø.
- Fra og med 1. januar 2027 kan medlemsstatene regne kommunalt bioavfall som går til aerob eller anaerob behandling, som materialgjenvunnet bare dersom det i samsvar med artikkel 22 er samlet inn separat eller sortert ut ved kilden.
5. Ved beregning av om målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 bokstav c), d) og e) og i artikkel 11 nr. 3 er nådd, kan mengden emballasjeavfallsmaterialer som har opphørt å være avfall som følge av en forberedende operasjon før de blir bearbeidet på nytt, regnes som materialgjenvunnet forutsatt at slike materialer deretter bearbeides på nytt til produkter, materialer eller stoffer som skal brukes til det opprinnelige formålet eller andre formål. Materialer som opphører å være avfall og skal brukes som brensel eller andre energikilder, eller som skal forbrennes, brukes til utfylling eller deponeres, skal imidlertid ikke medregnes i oppnåelsen av materialgjenvinningsmålene.
6. Ved beregning av om målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 bokstav c), d) og e) og i artikkel 11 nr. 3 er nådd, kan medlemsstatene ta hensyn til materialgjenvinningen av metaller som er sortert ut etter forbrenning av kommunalt avfall, forutsatt at de gjenvunne metallene oppfyller visse kvalitetskriterier fastsatt i gjennomføringsrettsakten vedtatt i henhold til nr. 9 i denne artikkelen.
7. Avfall som sendes til en annen medlemsstat med sikte på forberedelse til ombruk, materialgjenvinning eller utfylling i denne andre medlemsstaten, kan bare medregnes i oppnåelsen av målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 og 3 av den medlemsstaten der avfallet er samlet inn.

8. Avfall som er eksportert fra Unionen for forberedelse til ombruk eller materialgjenvinning, skal medregnes i oppnåelsen av målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 og 3 i dette direktivet av den medlemsstaten der det er samlet inn bare dersom kravene i nr. 3 i denne artikkelen er oppfylt, og dersom, i samsvar med forordning (EF) nr. 1013/2006, eksportøren kan bevise at overføringen av avfallet oppfyller kravene i nevnte forordning, og at behandlingen av avfallet utenfor Unionen foregikk på vilkår som i all hovedsak tilsvarende kravene i relevant miljørett i Unionen.
9. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkelen skal Kommisjonen innen 31. mars 2019 vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter regler for beregning, verifisering og rapportering av data, særlig når det gjelder
- a) en felles metode for beregning av vekten av metaller som er materialgjenvunnet i samsvar med nr. 6, herunder kvalitetskriterier for de materialgjenvunne metallene, og
  - b) bioavfall som er sortert ut og materialgjenvunnet ved kilden.
- Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesproseduren som det vises til i artikkel 39 nr. 2.
10. Innen 31. mars 2019 skal Kommisjonen vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 38a for å utfylle dette direktivet ved å fastsette regler for beregning, verifisering og rapportering av vekten av materialer eller stoffer som fjernes etter en sorteringsoperasjon, og som ikke materialgjenvinnes etterpå, basert på gjennomsnittlig tapsprosent for sortert avfall.

Artikkel 11b

Tidligvarslingsrapport

1. Kommisjonen skal i samarbeid med Det europeiske miljøbyrået utarbeide rapporter om framdriften mot å nå målene som er fastsatt i artikkel 11 nr. 2 bokstav c), d) og e) og i artikkel 11 nr. 3, senest tre år før hver frist som er fastsatt der.
2. Rapportene nevnt i nr. 1 skal inneholde følgende:
  - a) Et anslag over måloppnåelsen i den enkelte medlemsstaten.
  - b) En liste over medlemsstater som står i fare for ikke å nå målene innen de respektive fristene, sammen med rele-

vante anbefalinger til de berørte medlemsstatene.

- c) Eksempler på beste praksis som brukes i hele Unionen, og som kan være til veiledning i arbeidet med å nå målene.».

14) Artikkel 12 skal lyde:

«Artikkel 12

Sluttbehandling

1. Medlemsstatene skal sikre at der gjenvinning i samsvar med artikkel 10 nr. 1 ikke skjer, skal avfall gjennomgå sikker sluttbehandling som oppfyller bestemmelsene i artikkel 13 når det gjelder beskyttelse av menneskers helse og miljøet.
2. Innen 31. desember 2024 skal Kommisjonen foreta en vurdering av sluttbehandlingsmetodene som er oppført i vedlegg I, særlig i lys av artikkel 13, og skal framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et regelverksforslag, med sikte på å regulere sluttbehandlingsmetodene, herunder gjennom mulige begrensninger, og for å vurdere et reduksjonsmål for sluttbehandling for å sikre miljømessig forsvarlig avfallshåndtering.».

15) Artikkel 14 skal lyde:

«Artikkel 14

Kostnader

1. I samsvar med prinsippet om at forurenser betaler skal kostnadene ved avfallshåndtering, herunder for nødvendig infrastruktur og driften av den, dekkes av den opprinnelige avfallsprodusenten eller av nåværende eller tidligere avfallsbesittere.
2. Med forbehold for artikkel 8 og 8a kan medlemsstatene bestemme at kostnadene ved avfallshåndtering helt eller delvis skal dekkes av produsenten av produktet som avfallet kommer fra, og at distributører av slike produkter kan være med og dele på disse kostnadene.».

16) I artikkel 18 skal nr. 3 lyde:

- «3. Dersom farlig avfall er ulovlig blandet i strid med denne artikkelen, skal medlemsstatene, med forbehold for artikkel 36, sikre at utsortering foretas når det er teknisk gjennomførbart og nødvendig for å overholde artikkel 13.

Dersom det ikke kreves utsortering i henhold til første ledd i dette nummeret, skal medlemsstatene sikre at det blandede avfallet behandles i et anlegg som i samsvar med artikkel 23 har fått tillatelse til å behandle en slik blanding.».

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

17) Artikkelen skal lyde:

«Artikkel 20

Farlig avfall produsert av husholdningene

1. Innen 1. januar 2025 skal medlemsstatene innføre separat innsamling av fraksjoner av farlig avfall fra husholdningene, for å sikre at de behandles i samsvar med artikkel 4 og 13 og ikke forurenser andre kommunale avfallsstrømmer.
2. Artikkelen 17, 18, 19 og 35 får ikke til anvendelse på blandet avfall som er produsert av husholdningene.
3. Artikkelen 19 og 35 får ikke anvendelse på utsorterte fraksjoner av farlig avfall som genereres av husholdningene, før de utsorterte fraksjonene er mottatt for innsamling, sluttbehandling eller gjenvinning av en virksomhet eller et foretak som innehar en tillatelse eller er registrert i samsvar med artikkel 23 eller 26.
4. Innen 5. januar 2020 skal Kommisjonen utarbeide retningslinjer for å bistå med og lette medlemsstatenes separate innsamling av fraksjoner av farlig avfall produsert av husholdningene.».

18) I artikkelen 21 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 skal bokstav a), b) og c) lyde:
  - «a) spillolje samles inn separat, med mindre separat innsamling ikke er teknisk gjennomførbart med hensyn til god praksis,
  - b) spillolje behandles i samsvar med artikkel 4 og 13, med prioritet for regenerering eller eventuelt andre materialgjennvinningsoperasjoner som gir et tilsvarende eller bedre samlet miljøresultat enn regenerering,
  - c) spillolje med ulike egenskaper ikke blandes, og spillolje ikke blandes med andre typer avfall eller andre stoffer, dersom slik blanding hindrer regenerering eller en annen materialgjennvinningsoperasjon som gir et tilsvarende eller bedre samlet miljøresultat enn regenerering.».
- b) Nytt nummer skal lyde:
  - «4. Innen 31. desember 2022 skal Kommisjonen undersøke data om spillolje som er oversendt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 37 nr. 4, med sikte på å vurdere om det er mulig å vedta tiltak for behandling av spillolje, herunder kvantitative mål for regenerering av spillolje og eventuelle ytterligere tiltak for å fremme regenerering av spillolje. For dette formålet skal Kommisjonen

framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et regelverksforslag.».

19) Artikkelen 22 skal lyde:

«Artikkel 22

Bioavfall

1. Medlemsstatene skal sikre at bioavfall innen 31. desember 2023 og med forbehold for artikkel 10 nr. 2 og 3, enten sorteres ut og materialgjenvinnes ved kilden eller samles inn separat og ikke blandes med andre typer avfall.

Medlemsstatene kan tillate at avfall som har tilsvarende egenskaper når det gjelder biologisk nedbrytbarhet og komposterbarhet, og som er i samsvar med relevante europeiske standarder eller tilsvarende nasjonale standarder for emballasje som kan gjenvinnes gjennom kompostering og biologisk nedbryting, innsamles sammen med bioavfall.
2. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak i samsvar med artikkel 4 og 13 for å
  - a) fremme materialgjenvinning, herunder kompostering og nedbryting, av bioavfall på en måte som er i samsvar med et høyt beskyttelsesnivå for miljøet, og som gir et resultat som oppfyller relevante standarder av høy kvalitet,
  - b) oppmuntrer til kompostering i hjemmet, og
  - c) fremme bruk av materialer som er produsert fra bioavfall.
3. Innen 31. desember 2018 skal Kommisjonen anmode de europeiske standardiseringsorganisasjonene om å utarbeide europeiske standarder for bioavfall som går inn i prosesser med organisk materialgjenvinning, for kompost og for biorester, på grunnlag av beste tilgjengelige praksis.».

20) I artikkelen 27 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:
  - «1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a for å utfylle dette direktivet ved å fastsette tekniske minstestandarder for avfallsbehandling, herunder for sortering og materialgjenvinning av avfall, som krever en tillatelse i henhold til artikkel 23, dersom det foreligger dokumentasjon på at slike minstestandardene vil innebære fordeler når det gjelder beskyttelse av menneskers helse og miljøet.».
- b) Nr. 4 skal lyde:

«4. Kommissjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a for å utfylle dette direktivet ved å fastsette minstestandarder for virksomhet som krever registrering i henhold til artikkel 26 bokstav a) og b), dersom det foreligger dokumentasjon på at slike minstestandarder vil innebære fordeler når det gjelder beskyttelse av menneskers helse og miljøet, eller til at forstyrrelser av det indre markedet kan unngås.».

21) I artikkel 28 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav b) og c) skal lyde:

«b) eksisterende større anlegg for sluttbehandling og gjenvinning, herunder alle spesialordninger for spillolje, farlig avfall, avfall som inneholder betydelige mengder kritiske råvarer, eller avfallsstrømmer som omfattes av særlig unionsregelverk,

c) en vurdering av behovet for stenging av eksisterende avfallsanlegg og for infrastruktur for ytterligere avfallsanlegg i samsvar med artikkel 16;

medlemsstatene skal sikre at det foretas en vurdering av hvilke investeringer og andre finansielle midler som kreves, også for lokale myndigheter, for å oppfylle disse behovene; denne vurderingen skal inngå i de relevante avfallshåndteringsplanene eller i andre strategidokumenter som omfatter hele territoriet i den berørte medlemsstaten.».

ii) Nye bokstaver skal lyde:

«ca) opplysninger om tiltakene for å nå målet fastsatt i artikkel 5 nr. 3a i direktiv 1999/31/EF eller i andre strategidokumenter som omfatter hele territoriet i den berørte medlemsstaten,

cb) en vurdering av eksisterende avfallsinnsamlingsordninger, herunder hvilke materialer og geografiske områder som omfattes av separat innsamling, og tiltak for å forbedre driften av dem, av eventuelle unntak som er gitt i samsvar med artikkel 10 nr. 3, og av behovet for nye innsamlingsordninger.».

iii) Nye bokstaver skal lyde:

«f) tiltak for å bekjempe og forebygge alle former for forsøpling og rydde opp alle typer søppel,

g) egnede kvalitative eller kvantitative indikatorer og mål, herunder for mengden generert avfall og behandlingen av det, og for kommunalt avfall som sluttbehandles eller går til energiutvinning.».

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. Avfallshåndteringsplanene skal oppfylle kravene til avfallsplanlegging fastsatt i artikkel 14 i direktiv 94/62/EF, målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 og 3 i dette direktivet og kravene fastsatt i artikkel 5 i direktiv 1999/31/EF, og når det gjelder forebygging av søppel, kravene fastsatt i artikkel 13 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/56/EF²⁵ og artikkel 11 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF²⁶.».

22) I artikkel 29 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal innføre avfallsforebyggingsprogrammer som fastsetter minst de avfallsforebyggende tiltakene som er fastsatt i artikkel 9 nr. 1 i samsvar med artikkel 1 og 4.

Slike programmer skal være integrert enten i avfallshåndteringsplanene som kreves i henhold til artikkel 28, eller eventuelt i andre miljøpolitikkprogrammer, eller de skal virke som separate programmer. Dersom et slikt program er integrert i avfallshåndteringsplanen eller i de andre nevnte programmene, skal målene og tiltakene som gjelder avfallsforebygging, være tydelig identifisert.».

b) I nr. 2 skal første ledd lyde:

«2. Når medlemsstatene innfører slike programmer, skal de, dersom det er relevant, beskrive hvordan virkemidlene og tiltakene oppført i vedlegg IVa bidrar til avfallsforebygging, og skal vurdere nytten av eksemplene på tiltak angitt i vedlegg IV eller andre egnede tiltak. Programmene skal også beskrive eksisterende avfallsforebyggende tiltak og hvordan de bidrar til avfallsforebygging.».

²⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/56/EF av 17. juni 2008 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området havmiljøpolitikk (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 av 25.6.2008, s. 19).

²⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

- c) Nytt nummer skal lyde:
«2a. Medlemsstatene skal vedta særlige programmer for forebygging av næringsmiddelavfall i sine avfallsforebyggingsprogrammer.».
- d) Nr. 3 og 4 utgår.
- 23) I artikkel 30 skal nr. 2 lyde:
«2. Det europeiske miljøbyrået skal annethvert år offentliggjøre en rapport som inneholder en gjennomgåelse av framdriften i fullføringen og gjennomføringen av avfallsforebyggingsprogrammene, herunder en vurdering av utviklingen med hensyn til forebyggingen av avfallsgenerering for hver medlemsstat og for Unionen som helhet, og med hensyn til å bryte forbindelsen mellom avfallsgenerering og økonomisk vekst og overgangen til en sirkulær økonomi.».
- 24) I artikkel 33 skal nr. 2 lyde:
«2. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette formatet for underretning om vedtakelse og vesentlige endringer av avfallshåndteringsplaner og avfallsforebyggingsprogrammer. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 39 nr. 2.».
- 25) I artikkel 35 gjøres følgende endringer:
a) Nr. 1 skal lyde:
«1. Virksomheter eller foretak som er nevnt i artikkel 23 nr. 1, produsenter av farlig avfall og virksomheter og foretak som samler inn eller transporterer farlig avfall på yrkesmessig grunnlag, eller som opptretr som forhandlere og meglere for farlig avfall, skal føre et kronologisk register over
a) avfallets mengde, art og opprinnelse og mengden av produkter og materialer som kommer fra forberedelse til ombruk, materialgjenvinning eller annen gjenvinning, og
b) dersom det er relevant, bestemmelsessted, hyppighet for innsamlingene, transportmiddel og behandlingsmetode som planlegges for avfallet.
De skal gjøre disse dataene tilgjengelige for vedkommende myndigheter gjennom det eller de elektroniske registrene som skal opprettes i henhold til nr. 4 i denne artikkelen.».
- b) Nye numre skal lyde:
«4. Medlemsstatene skal opprette et elektronisk register eller samordnede registre for å registrere data om farlig avfall nevnt i nr. 1 som dekker hele den berørte medlemsstatens geografiske territorium. Medlemsstatene kan opprette slike registre for andre avfallsstrømmer, særlig for de avfallsstrømmene som det er fastsatt mål for i EU-regelverksakter. Medlemsstatene skal bruke dataene om avfall rapportert av driftsansvarlige i industrien i det europeiske registeret over utslipp og overføring av forurensende stoffer (EPRT) som er opprettet i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006²⁷.
5. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette minstekrav til driften av slike registre. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 39 nr. 2.».
- 26) I artikkel 36 skal nr. 1 lyde:
«1. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å forby etterlatelse, dumping eller ukontrollert håndtering av avfall, herunder forsøpling.».
- 27) Artikkel 37 skal lyde:
«*Artikkel 37*
Rapportering
1. Medlemsstatene skal rapportere dataene om gjennomføringen av artikkel 11 nr. 2 bokstav a)–e) og artikkel 11 nr. 3 for hvert kalenderår til Kommisjonen.
De skal rapportere dataene elektronisk senest 18 måneder etter utgangen av rapporteringsåret som dataene ble innsamlet for. Dataene skal rapporteres i det formatet som er fastsatt av Kommisjonen i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.
Den første rapporteringsperioden skal starte i det første hele kalenderåret etter vedtakelsen av gjennomføringsrettsakten som fastsetter rapporteringsformatet i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.
2. For å kunne kontrollere at artikkel 11 nr. 2 bokstav b) overholdes, skal medlemsstatene rapportere den avfallsmengden som brukes til utfylling og annen materialutnytting, atskilt fra den avfallsmengden som forberedes til ombruk eller materialgjenvinnes. Medlemsstatene skal rappor-

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 166/2006 av 18. januar 2006 om opprettelse av et europeisk register over utslipp og transport av forurensende stoffer og om endring av rådsdirektiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 av 4.2.2006, s. 1).

tere ny bearbeiding av avfall til materialer som skal brukes til utfyllingsoperasjoner, som utfylling.

For å kunne kontrollere at artikkel 11 nr. 2 bokstav c), d) og e) overholdes, skal medlemsstatene rapportere den avfallsmengden som forberedes til ombruk, atskilt fra den avfallsmengden som materialgjenvinnes.

3. Medlemsstatene skal årlig rapportere data om gjennomføringen av artikkel 9 nr. 4 og 5 til Kommisjonen.

De skal rapportere dataene elektronisk senest 18 måneder etter utgangen av rapporteringsåret som dataene ble innsamlet for. Dataene skal rapporteres i det formatet som er fastsatt av Kommisjonen i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.

Den første rapporteringsperioden skal starte i det første hele kalenderåret etter vedtakelsen av gjennomføringsrettsakten som fastsetter rapporteringsformatet i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.

4. Medlemsstatene skal rapportere dataene om mineralske eller syntetiske smøreoljer eller industrioljer som er brakt i omsetning, og spillolje som er innsamlet separat og behandlet, for hvert kalenderår til Kommisjonen.

De skal rapportere dataene elektronisk senest 18 måneder etter utgangen av rapporteringsåret som dataene ble innsamlet for. Dataene skal rapporteres i det formatet som er fastsatt av Kommisjonen i samsvar med nr. 7.

Den første rapporteringsperioden skal starte i det første hele kalenderåret etter vedtakelsen av gjennomføringsrettsakten som fastsetter rapporteringsformatet i samsvar med nr. 7.

5. Dataene som rapporteres av medlemsstatene i samsvar med denne artikkelen, skal ledsages av en kvalitetskontrollrapport og en rapport om tiltakene som er truffet i henhold til artikkel 11a nr. 3 og 8, inkludert nærmere opplysninger om gjennomsnittlig tapsprosent, dersom det er relevant. Disse opplysningene skal rapporteres i det rapporteringsformatet som er fastsatt av Kommisjonen i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.
6. Kommisjonen skal gjennomgå dataene som er rapportert i samsvar med denne artikkelen, og offentliggjøre en rapport om resultatene av gjennomgåelsen. Rapporten skal inneholde en vurdering av hvordan datainn-

samlingen er organisert, hvilke datakilder og metoder som er brukt i medlemsstatene, samt dataenes fullstendighet, pålitelighet, rettidighet og ensartethet. Vurderingen kan inneholde konkrete anbefalinger om forbedringer. Rapporten skal utarbeides etter første datarapportering fra medlemsstatene, og deretter hvert fjerde år.

7. Kommisjonen skal innen 31. mars 2019 vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter formatet for rapporteringen av dataene som det vises til i nr. 1, 3, 4 og 5 i denne artikkelen. Med hensyn til rapporteringen om gjennomføringen av artikkel 11 nr. 2 bokstav a) og b), skal medlemsstatene bruke formatet fastsatt i Kommisjonens gjennomføringsbeslutning av 18. april 2012 om opprettelse av et spørreskjema for medlemsstatenes rapportering om gjennomføringen av europa-parlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF om avfall. Ved rapportering av næringsmiddelavfall skal det tas hensyn til metoden som er utviklet i henhold til artikkel 9 nr. 8, når rapporteringsformatet utarbeides. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 39 nr. 2 i dette direktivet.»

28) Artikkel 38 skal lyde:

«*Artikkel 38*

Informasjonsutveksling og deling av beste praksis, tolkning og tilpasning til den tekniske utviklingen

1. Kommisjonen skal legge til rette for regelmessig informasjonsutveksling og deling av beste praksis blant medlemsstatene, herunder, dersom det er hensiktsmessig, med regionale og lokale myndigheter om den praktiske gjennomføringen og håndhevingen av kravene i dette direktivet, herunder om
  - a) bruk av beregningsreglene fastsatt i artikkel 11a og utarbeidingen av tiltak og systemer for å spore kommunale avfallsstrømmer fra sortering til materialgjenvinning,
  - b) tilstrekkelig styring, håndheving og samarbeid over landegrensene,
  - c) innovasjon på området avfallshåndtering,
  - d) nasjonale kriterier for biprodukter og for når avfall opphører å være avfall, som nevnt i artikkel 5 nr. 3 og i artikkel 6 nr. 3 og 4, med støtte fra et unionsomfattende, elektronisk register som skal opprettes av Kommisjonen,

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

- e) de økonomiske virkemidlene og andre tiltak som brukes i samsvar med artikkel 4 nr. 3, for å stimulere til oppnåelsen av målene fastsatt i nevnte artikkel,
- f) tiltakene fastsatt i artikkel 8 nr. 1 og 2,
- g) forebygging og innføring av systemer som fremmer ombruksvirksomhet og øker produkters levetid,
- h) gjennomføring av forpliktelsene med hensyn til separat innsamling,
- i) virkemidlene og insentivene for å nå målene fastsatt i artikkel 11 nr. 2 bokstav c), d) og e).

Kommisjonen skal offentliggjøre resultatene av informasjonsutvekslingen og delingen av beste praksis.

2. Kommisjonen kan utarbeide retningslinjer for tolkningen av kravene fastsatt i dette direktivet, herunder med hensyn til definisjonen av «avfall», «forebygging», «ombruk», «forberedelse til ombruk», «gjenvinning», «materialgjenvinning» og «sluttbehandling», og med hensyn til bruken av beregningsreglene fastsatt i artikkel 11a.

Kommisjonen skal utarbeide retningslinjer med hensyn til definisjonen av «kommunalt avfall» og «utfylling».

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a for å endre dette direktivet ved å spesifisere anvendelsen av formelen for forbrenningsanlegg nevnt i punkt R1 i vedlegg II. Lokale klimatiske forhold kan tas i betraktning, for eksempel streng kulde og behovet for oppvarming, i den utstrekning dette påvirker de energimengdene som teknisk kan benyttes eller produseres i form av elektrisitet, oppvarming, kjøling eller prosessdamp. Lokale forhold i de mest fjerntliggende regionene som angitt i artikkel 349 tredje ledd i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, og i de territoriene som er nevnt i artikkel 25 i tiltredelsesakten av 1985, kan også tas i betraktning.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 38a for å endre vedlegg IV og V i lys av den tekniske og vitenskapelige utviklingen.».

29) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 38a

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 7 nr. 1, artikkel 9 nr. 8, artikkel 11a nr. 10, artikkel 27 nr. 1, artikkel 27 nr. 4, artikkel 38 nr. 2 og artikkel 38 nr. 3 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 4. juli 2018. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 7 nr. 1, artikkel 9 nr. 8, artikkel 11a nr. 10, artikkel 27 nr. 1, artikkel 27 nr. 4, artikkel 38 nr. 2 og artikkel 38 nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming²⁸.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 7 nr. 1, artikkel 9 nr. 8, artikkel 11a nr. 10, artikkel 27 nr. 1, artikkel 27 nr. 4, artikkel 38 nr. 2 og artikkel 38 nr. 3 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.».

²⁸ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

30) Artikkelen skal lyde:

«Artikkel 39

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011²⁹.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.».

31) I vedlegg II skal metodene merket R 3, R 4 og R 5 lyde:

«R 3 Materialgjenvinning/regenerering av organiske stoffer som ikke brukes som løsemidler (inkludert kompostering og andre biologiske omdanningsprosesser)³⁰

R 4 Materialgjenvinning/regenerering av metaller og av metallforbindelser³¹

R 5 Materialgjenvinning/regenerering av andre uorganiske materialer³²».

32) Teksten i vedlegget til dette direktivet tilføyes som vedlegg IVa og IVb.

Artikkel 2

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 5. juli 2020 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

³⁰ Dette omfatter forberedelse til ombruk, forgassing og pyrolyse der bestanddelene brukes som kjemikalier, og utnyttning av organiske materialer i form av utfylling.

³¹ Dette omfatter forberedelse til ombruk.

³² Dette omfatter forberedelse til ombruk, materialgjenvinning av uorganiske byggematerialer, utnyttning av uorganiske materialer i form av utfylling og rensing av jordbunn som fører til gjenvinning av jordbunnen.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler. Kommisjonen skal underrette de øvrige medlemsstatene om dette.

Artikkel 3

Ikrafttredelse

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 4

Adressater

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 30. mai 2018.

For Europaparlamentet

A. TAJANI
President

For Rådet

L. PAVLOVA
Formann

Vedlegg

Nye vedlegg skal lyde:

«Vedlegg IVa

Eksempler på økonomiske virkemidler og andre tiltak for å skape insentiver til å bruke avfallshierarkiet nevnt i artikkel 4 nr. 3³³

- 1) Avgifter og begrensninger på deponering og forbrenning av avfall som stimulerer til avfallsforebygging og materialgjenvinning, samtidig som deponering forblir det minst foretrukne alternativet for avfallshåndtering.
- 2) Ordninger for differensierte avfallsgebyrer hvor avfallsprodusentene betaler på grunnlag av den faktiske mengden generert avfall, og som stimulerer til kildesortering av materialgjenvinnbart avfall og reduksjon av blandet avfall.
- 3) Skattemessige insentiver for donasjon av produkter, særlig næringsmidler.
- 4) Ordninger for utvidet produsentansvar for ulike typer avfall og tiltak for at de skal bli mer virkningsfulle og kostnadseffektive og styres bedre.

³³ Selv om disse virkemidlene og tiltakene kan stimulere til avfallsforebygging, som er det øverste trinnet i avfallshierarkiet, er det angitt en omfattende liste med mer spesifikke eksempler på avfallsforebyggende tiltak i vedlegg IV

Endringer i forurensningsloven (betingelsene for avfallsfasens opphør) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 318/2021 av 29. oktober 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2018/851 om endringer i rammedirektivet om avfall mv.

- 5) Panteordninger og andre tiltak for å fremme effektiv innsamling av brukte produkter og materialer.
- 6) God planlegging av investeringer i infrastrukturen for avfallshåndtering, herunder gjennom unionsmidler.
- 7) Bærekraftige offentlige innkjøp for å fremme bedre avfallshåndtering og bruk av materialgjenvunne produkter og materialer.
- 8) Utfasing av subsidier som ikke er i samsvar med avfallshierarkiet.
- 9) Bruk av skattemessige tiltak eller andre metoder for å fremme utbredelsen av produkter og materialer som er forberedt til ombruk eller materialgjenvunnet.
- 10) Støtte til forskning og innovasjon innenfor avanserte materialgjenvinningsteknologier og refabrikasjon.
- 11) Bruk av beste tilgjengelige teknikker for avfallsbehandling.
- 12) Økonomiske insentiver for regionale og lokale myndigheter, særlig for å fremme avfallsforebygging og styrke ordningene for separat innsamling, mens støtte til deponering og forbrenning unngås.
- 13) Offentlige holdningskampanjer, særlig om separat innsamling, avfallsforebygging og reduksjon av søppel, og gjøre disse spørsmålene til en integrert del av opplæringen.
- 14) Systemer for samordning, herunder digitalt, mellom alle vedkommende offentlige myndigheter som deltar i avfallshåndtering.
- 15) Stimulering til kontinuerlig dialog og samarbeid mellom alle berørte parter innenfor avfallshåndtering og oppmuntring til frivillige avtaler om og selskapsrapportering av avfall.

Vedlegg IVb

Gjennomføringsplan som skal framlegges i samsvar med artikkel 11 nr. 3

Gjennomføringsplanen som skal framlegges i samsvar med artikkel 11 nr. 3, skal inneholde følgende opplysninger:

1. En vurdering av tidligere, nåværende og anslått grad av materialgjenvinning, deponering og annen behandling av kommunalt avfall og avfallsstrømmene det består av.
2. En vurdering av gjennomføringen av avfallshåndteringsplaner og avfallsforebyggingsprogrammer som er innført i henhold til artikkel 28 og 29.
3. Årsakene til at medlemsstaten anser at den kanskje ikke vil nå det relevante målet fastsatt i artikkel 11 nr. 2 innen fristen som er fastsatt der, og en vurdering av hvor lenge fristen må forlenges for å nå dette målet.
4. Hvilke tiltak som er nødvendige for å nå målene som er fastsatt i artikkel 11 nr. 2 og 5 i dette direktivet, og som gjelder for medlemsstaten under forlengelsen av fristen, inkludert egnede økonomiske virkemidler og andre tiltak som skaper insentiver til å bruke avfallshierarkiet fastsatt i artikkel 4 nr. 1 og vedlegg IVa.
5. En tidsplan for gjennomføringen av tiltakene angitt i nr. 4, fastsettelse av hvilket organ som er rette vedkommende for gjennomføringen av dem, og en vurdering av hvert enkelt tiltaks bidrag til oppnåelsen av målene som gjelder ved en forlengelse av fristen.
6. Opplysninger om finansiering av avfallshåndtering i tråd med prinsippet om at forurenser betaler.
7. Tiltak for å forbedre datakvaliteten, dersom det er relevant, med sikte på bedre planlegging og overvåking av resultatene innenfor avfallshåndtering.»